

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

XV legislatura · sisè període · sèrie C · número ****

Comissió de Drets Socials i Inclusió

Sessió 39, dimecres 16 de setembre de 2026

Presidència de la I. Sra. Noemí Nieto i Fumanal

Sessió 39 de la CDSI

La sessió de la Comissió de Drets Socials i Inclusió (CDSI) s'obre a ****. Presideix Noemí Nieto i Fumanal, acompanyada de la vicepresidenta, Alba Camps i Roca, i del secretari, Guillem Mateo Sellas. Assisteix la Mesa el lletrat Albert Capelleras González.

Hi són presents Judit Alcalá González, Mario García Gómez, Susana Martínez Heredia i Mónica Ríos García, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Agustí Colomines i Companys, Ennatu Domingo i Soler i Isaac Padrós i Suarez, pel G. P. de Junts; Najat Driouech Ben Moussa i Jordi Viñas i Xifra, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Montserrat Berenguer Messeguer i M. Belén Pajares Ribas, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; María Elisa García Fuster, pel G. P. de VOX en Cataluña; Núria Lozano Montoya, pel G. P. Comuns; Maria Pilar Castillejo Medina, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i Sílvia Orriols Serra, pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió de Drets Socials i Inclusió amb el conseller de Drets Socials i Inclusió sobre els objectius i les actuacions del Departament en la XV legislatura (tram. 355-00242/15).
2. Compareixença del secretari general del Departament de Drets Socials i Inclusió davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió per a presentar l'Informe social de Catalunya 2025: diagnòstic d'un país en transformació (tram. 357-01323/15).
3. Sol·licitud de compareixença d'una representació del Col·lectiu de famílies de persones usuàries de la residència Mont Martí, de Puig-reig, davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre les demandes relatives a la prestació del servei de residència per a persones amb discapacitat o pluridiscapacitat (tram. 356-01744/15). Núria Lozano Montoya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
4. Sol·licitud de compareixença d'una representació del comitè d'empresa de la residència Mont Martí, de Puig-reig, davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre les demandes relatives a la prestació del servei de residència per a les persones amb discapacitat i pluridiscapacitat i les condicions laborals (tram. 356-01745/15). Núria Lozano Montoya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
5. Sol·licitud de compareixença del director general de la Gent Gran davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre els objectius i el pla de treball de la nova direcció general (tram. 356-01753/15). Montserrat Berenguer Messeguer, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
6. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Inspecció de Serveis Socials davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre l'activitat de l'organisme (tram. 356-01762/15). Montserrat Berenguer Messeguer, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Intersindical davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre els conflictes oberts en l'àmbit dels drets socials amb l'Ajuntament de Barcelona (tram. 356-01769/15). Maria Pilar Castillejo Medina, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, Ennatu Domingo i Soler, Grup Parlamentari de Junts, Núria Lozano Montoya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Sol·licitud de compareixença d'un treballador de les oficines d'atenció ciutadana davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre els conflictes oberts en l'àmbit dels drets socials amb l'Ajuntament de Barcelona (tram. 356-01770/15). Maria Pilar Castillejo Medina, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, Ennatu Domingo i Soler, Grup Parlamentari de Junts, Núria Lozano Montoya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

9. Sol·licitud de compareixença d'una treballadora de l'Institut Municipal de Serveis Socials davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre els conflictes oberts en l'àmbit dels drets socials amb l'Ajuntament de Barcelona (tram. 356-01771/15). Maria Pilar Castillejo Medina, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, Ennatu Domingo i Soler, Grup Parlamentari de Junts, Núria Lozano Montoya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

10. Sol·licitud de compareixença d'una treballadora de l'Ajuntament de Barcelona davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre els conflictes oberts en l'àmbit dels drets socials amb l'Ajuntament (tram. 356-01772/15). Maria Pilar Castillejo Medina, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, Ennatu Domingo i Soler, Grup Parlamentari de Junts, Núria Lozano Montoya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

11. Sol·licitud de compareixença d'una treballadora de l'Ajuntament de Barcelona davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre els conflictes oberts en l'àmbit dels drets socials amb l'Ajuntament (tram. 356-01773/15). Maria

Pilar Castillejo Medina, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, Ennatu Domingo i Soler, Grup Parlamentari de Junts, Núria Lozano Montoya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

12. Sol·licitud de compareixença d'una treballadora de la Unitat Municipal contra el Tràfic d'Éssers Humans davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre els conflictes oberts en l'àmbit dels drets socials amb l'Ajuntament de Barcelona (tram. 356-01774/15). Maria Pilar Castillejo Medina, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, Ennatu Domingo i Soler, Grup Parlamentari de Junts, Núria Lozano Montoya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

13. Sol·licitud de compareixença d'una treballadora del Servei d'Atenció Socioeducativa de l'Ajuntament de Barcelona davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre els conflictes oberts en l'àmbit dels drets socials amb l'Ajuntament (tram. 356-01775/15). Maria Pilar Castillejo Medina, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, Ennatu Domingo i Soler, Grup Parlamentari de Junts, Núria Lozano Montoya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

14. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Confederació General del Treball - Sector Social de l'Ajuntament de Barcelona davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre els conflictes oberts en l'àmbit dels drets socials amb l'Ajuntament (tram. 356-01776/15). Maria Pilar Castillejo Medina, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, Ennatu Domingo i Soler, Grup Parlamentari de Junts, Núria Lozano Montoya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

15. Sol·licitud de compareixença d'una representació del sindicat Ábacos davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió perquè informi sobre els conflictes oberts en l'àmbit dels drets socials amb l'Ajuntament de Barcelona (tram. 356-01777/15). Maria Pilar Castillejo Medina, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, Ennatu Domingo i Soler, Grup Parlamentari de Junts, Núria

Lozano Montoya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

La presidenta

Bon dia, diputats, diputades. Conseller, secretari general, gràcies per la proposta i la sol·licitud de demanar aquesta sessió informativa i després la compareixença del secretari general.

Sessió informativa de la Comissió de Drets Socials i Inclusió amb el conseller de Drets Socials i Inclusió sobre els objectius i les actuacions del Departament en la XV legislatura

355-00242/15

Si els sembla, comencem directament. L'ordre del dia el teniu, el tenen: compareixença, sessió informativa i tenim aprovació de sol·licituds de compareixença.

El conseller disposa de trenta minuts i un torn de paraula de cada grup parlamentari de cinc i deu minuts de després per a possibles preguntes o respostes.

Gràcies.

El conseller de Drets Socials i Inclusió (Raúl Moreno Montaña)

Bé, bon dia diputats i diputades. És un honor comparèixer en aquesta Comissió de Drets Socials i Inclusió per a exposar els principals objectius i les línies d'actuació del departament que encapçalo. Ho faig acompanyat del meu equip, d'en Xema Gil, que és el secretari general, la secretària d'Afers Socials i Inclusió, Carolina Homar, i la secretària de Cicles de Vida i Ciutadania, la Teresa Llorens.

I no els nego que, després de tants anys com a diputat d'aquest Parlament, és una compareixença per mi molt especial. Ho faig amb molta il·lusió i amb plena consciència de la gran responsabilitat que representa servir al nostre país des d'un departament que situa al centre de les persones. I vull també expressar, a l'inici d'aquesta intervenció, la meua voluntat, i la del meu equip, d'arribar a acords, de col·laborar i de construir consensos per afrontar tots els reptes que tenim per endavant com a país i, per part meua, sempre em trobaran en disposició d'escoltar i

de sumar esforços per mantenir un debat respectuós i rigorós, lluny de l'autocomplaença i de la demagògia.

El relleu al capdavant del departament s'emmarca en una decisió de continuïtat institucional i reforç de l'acció de govern. Mantenim el rumb estratègic fixat pel president de la Generalitat, que ha situat les polítiques socials com un dels pilars fonamentals del projecte de prosperitat compartida per Catalunya. I vull expressar de manera especial el meu reconeixement i agraïment a la consellera Mónica Martínez Bravo per la determinació, pel rigor i el compromís amb què ha exercit les seves responsabilitats al capdavant del Departament en aquests dos primers anys de mandat.

Dos anys que han servit per avançar en la construcció d'un veritable sistema de protecció social, més integrat, més preventiu i centrat en les persones, amb un objectiu clar: Les transformacions iniciades no busquen només donar resposta a les necessitats actuals, sinó construir serveis més sòlids, moderns i preparats per a la Catalunya del futur, consolidant un estat del benestar més fort, que ofereixi més oportunitats i més seguretat al conjunt de la ciutadania.

També vull aprofitar per expressar el meu agraïment als diputats i diputades d'aquesta cambra i concretament d'aquesta comissió. Moltes de les reformes impulsades en aquests dos anys en l'àmbit de drets socials han estat possibles també gràcies al debat parlamentari i a les aportacions dels diferents grups i a la capacitat d'arribar a acords en qüestions que afecten directament el benestar de la ciutadania. Des de la creació de l'Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària, passant pels tres decrets de condonació dels deutes per pagaments indeguts, del desplegament de la Llei EL, el paquet de mesures urgents per reduir les llistes d'espera en dependència o la Llei del tercer sector social.

Els avenços que hem assolit com a país en aquest temps són també fruit d'aquest treball compartit i representen un patrimoni col·lectiu que cal preservar, consolidar i continuar desenvolupant. Assumeixo, doncs, la responsabilitat de liderar el Departament de Drets Socials i Inclusió des del coneixement de la feina desenvolupada fins ara, una tasca que conec bé després d'haver exercit com a secretari general del Departament.

I ho faig, a més, amb la confiança de continuar comptant amb un equip sòlid, compromès i altament capacitat que ha estat clau en els avenços assolits fins ara i que continuarà treballant amb la mateixa determinació i amb el mateix esperit de servei. En definitiva, tenim la voluntat de consolidar les transformacions impulsades durant aquesta legislatura i d'accelerar aquelles reformes que ens han de permetre donar una resposta més eficaç, més àgil i més propera a les necessitats de la ciutadania.

Diputats i diputades, Catalunya afronta tres reptes socials: l'envelliment de la població, la reducció de les desigualtats, posant el focus especialment en la lluita contra la pobresa infantil, i garantir la convivència i reforçar la cohesió. Si em permeteu, centraré la meua intervenció en aquests tres eixos estratègics d'acció prioritàris pel Departament en aquest mandat.

Primer, l'envelliment de la població. Catalunya, com la resta de països del nostre entorn, viu una transició demogràfica profunda que marcarà les properes dècades. La diagnosi la tenim feta i és clara. Esperem que el 2035 gairebé una de cada quatre persones serà major de seixanta-cinc anys. Cada any hi ha 35.000 persones addicionals de més de seixanta-cinc anys i 13.800 de més de vuitanta anys. Som la primera generació que de manera massiva pot arribar a viure vuitanta, noranta o fins i tot cent anys. I tot i això, molts de nosaltres tindrem també necessitats sociosanitàries cada cop més importants i complexes.

Des de Drets Socials i Inclusió tenim clar que aquest és un èxit de país. De fet, és un èxit del nostre sistema de salut, del nostre sistema social i dels avenços tecnològics de les darreres dècades i de les polítiques públiques que ho han fet possible. Però també som conscients que aquesta longevitat acaba repercutint en el nostre sistema del benestar si no es cometen les reformes que calen.

El pilar central en aquest àmbit és el sistema d'atenció a la dependència. Aquest desembre vinent precisament, farem vint anys de l'aprovació per part del govern de Rodríguez Zapatero d'aquesta llei, que ha estat transformadora. El que abans era una càrrega gairebé exclusiva a familiars, sobretot de les dones, ara és un dret subjectiu reconegut per llei i més professionalitzat.

Però perquè ens en fem una idea, a Catalunya, el sistema d'atenció a la dependència atén gairebé 262.000 persones i només l'any 2025 es va es van registrar 158.000 sol·licituds, el doble que fa deu anys. Amb el pla Cura que vam presentar el passat mes de maig, parlem de transformar de manera profunda el funcionament de la dependència i avançar cap a un nou model de cures a Catalunya, una necessitat davant dels canvis demogràfics que ja tenim al davant. És una de les reformes més ambiciosos que està impulsant el Govern de la Generalitat, amb uns objectius molt clars: agilitzar l'accés a les prestacions posant més tecnologia, més recursos humans i tècnics, treballar també amb més agilitat i amb més coordinació amb els àmbits de drets socials i en l'àmbit de salut, i transformar el que és, ara per ara, un tràmit en una veritable atenció, amb serveis especialitzats i centrats en la persona.

El pla Cura ha de fer que el sistema de la dependència funcioni millor per a les persones que el necessiten, que en molts casos es tracta de gent en situacions molt complexes. Vull destacar quatre mesures clau que estan en marxa o que ho estaran abans que acabi l'any: la prioritització de les persones amb més necessitat i urgència en base a criteris clínics; un PI exprés per a aquelles persones que vulguin prestació de cuidador no professional puguin tramitar-la de forma ràpida; la prestació de la cobertura econòmica per a aquelles persones que estiguin esperant accedir a una plaça residencial o un servei públic; i la incorporació dels equips bàsics de salut com una nova porta d'entrada al sistema de dependència.

Des d'aquest estiu vam començar a implementar el pla Cura, ja estem veient millores en indicadors claus, com en el temps d'espera o la llista d'espera de persones pendents per accedir al sistema de dependència. També estem rebent, setmana rere setmana, el retorn positiu dels equips professionals i de la ciutadania que ens permet constatar aquesta evolució sobre el terreny. Ahir mateix vaig visitar aquests equips que estan fent aquestes valoracions telemàtiques. I la veritat és que la resposta per part dels ciutadans és molt positiva. Són millores que aniran a més i que mostren una bona evolució del sistema. Estem molt contents amb els assoliments fins ara i en les properes setmanes en farem públiques les primeres dades.

Addicionalment, hem de tenir en compte que Catalunya comptarà amb més recursos en l'àmbit de la dependència gràcies a les millores de finançament impulsades pel

Govern d'Espanya, tot i el vot contrari de VOX a aquest finançament. Suposarà una injecció de més de 500 milions d'euros per a Catalunya aquests propers dos anys i que ens permetrà acostar-nos a un repartiment més equilibrat de la inversió i dotar de més recursos la dependència. I el que és més important, sobretot, què farem amb aquests recursos, que els destinarem, efectivament, a millorar la gestió de la dependència, a ampliar els drets de les persones dependents i a donar una millor resposta a les persones que ho necessiten el sistema.

Està previst, a més a més, que aquesta tarda s'aprovi definitivament al Congrés dels Diputats, la reforma de les lleis de dependència i de discapacitat, assumint les esmenes presentades per diversos grups. Això donarà un impuls extra amb la millora de les compatibilitats entre prestacions i serveis, també amb l'establiment de passarel·les entre dependència i discapacitat, que ens permetrà agilitzar, simplificar i reduir el temps de tramitació.

La nostra prioritat principal, per tant, és seguir desplegant el pla Cura i agilitzar l'accés al sistema de la dependència per als ciutadans de Catalunya. Volem consolidar un sistema més fort, més just i més humà.

I no vull deixar de fer esment al progrés que hem assolit amb el desplegament de la llei ELA. No hem perdut el temps. Catalunya ha estat una de les primeres comunitats autònomes en fer efectiu el dret a l'atenció especialitzada i continuada per als malalts d'ELA i altres malalties complexes de curs irreversible. El nou grau 3+ d'extrema dependència i el complement extraordinari permeten assegurar una atenció continuada vint-i-quatre hores, independentment dels recursos econòmics de cada família. A dia d'avui, 230 persones i les seves famílies se'n beneficien, un pas endavant per garantir més drets, més cures i més dignitat a les persones amb ELA i altres malalties d'alta complexitat, a més donades, reconegudes en un temps rècord.

Això em porta a parlar d'una altra política transformadora que tenim en marxa actualment per adaptar el model d'atenció a les persones, com és l'atenció integrada, social i sanitària. Venim de donar-li un gran impuls aquest passat 2025. Vam avançar en el seu desplegament efectiu amb l'ampliació de les experiències en l'àmbit domiciliari i comunitari arreu de Catalunya.

I disposem ja de l'Agència Social i Sanitària. És un pas estratègic, és un pas pioner a Catalunya de les polítiques més avançades del conjunt d'Europa. Estem posant l'agència en marxa aquest mateix any conjuntament amb el Departament de Salut, tal com marcava la llei aprovada al novembre passat i abans que acabi l'any iniciarem la tramitació dels seus estatuts.

Aquest sistema integrat s'està convertint en norma perquè necessitem dotar-nos d'eines com a país davant dels escenaris futurs d'envelliment, d'increments de la cronicitat de les malalties i d'una major complexitat en les necessitats socials i sanitàries entre la població. Que una persona dependent no hagi de parlar amb vuit o deu professionals diferents, sinó que tingui només un referent per a la seva tranquil·litat i comoditat, és un dels objectius. Per tant, volem seguir per aquest camí amb noves aplicacions al territori aquest any i durant l'any 2027.

Pel que fa específicament a la gent gran, com sabeu, vam crear la nova Direcció General i aquesta cambra està tramitant la llei de la gent gran, reclamada de forma reiterada pel Consell de la Gent Gran de Catalunya i per moltes entitats d'arreu del país. Durant massa temps hem identificat les polítiques de gent gran gairebé exclusivament amb la dependència, l'atenció residencial o la resposta assistencial. Tot això continua sent important, però és només una part de la realitat. Si volem que més anys de vida siguin també més anys de qualitat de vida hem d'ampliar la mirada sobre les polítiques de gent gran. Volem construir una societat longeva capaç de garantir autonomia, drets i qualitat de vida al llarg de tot l'envelliment.

Un darrer punt cabdal a les polítiques que estem duent a terme amb relació a l'envelliment i la gent gran té a veure amb la qualitat i l'ampliació de les noves places residencials. El parc públic residencial ha estat estancat durant anys i estem fent un esforç intens per ampliar-lo. Hem promogut el retorn de la inversió pública en equipaments residencials i hi ha hagut massa anys amb una manca d'inversió i ho estem revertint amb l'inici de noves construccions.

A més, vostès saben que tenim el compromís de crear sis mil noves places residencials públiques, de les quals ja n'hem fet en aquest equador 3.232. I avui vull anunciar que les properes setmanes traurem una convocatòria de provisió de places residencials per a concertar 2.300 places més arreu de Catalunya. Prop de la meitat

aniran destinades a places per a residències de gent gran i la resta permetran també reforçar l'atenció en centres de dia, l'atenció a persones amb discapacitat i amb problemes de salut mental, així com l'atenció precoç. Aquesta convocatòria, que és la més important de la darrera dècada, suposarà una inversió de més de 21,6 milions d'euros per aquest any i de 133 milions l'any vinent. I és possible perquè tenim pressupostos per primer cop des de l'any 2023. Això vol dir que abans que acabi l'any haurem creat pràcticament totes les places compromeses per a aquesta legislatura, complint abans de temps amb l'acord d'investidura.

Però, com deia, no només volem més places, sinó que les volem de millor qualitat. Per això, tal com va anunciar ahir..., dilluns el president de la Generalitat de Catalunya, hem presentat una iniciativa per accelerar la climatització dels equipaments residencials. Començarem a actuar de manera immediata allà on és possible: en cinquanta-una residències de titularitat de la Generalitat de Catalunya, amb una inversió prevista de 58 milions d'euros abans de l'any 2031. I també facilitarem l'adaptació de les residències amb places concertades amb una nova línia de 50 milions d'euros de préstecs a través del ICF, amb part dels interessos bonificats pel Departament de Drets Socials i Inclusió. Això permetrà que aquestes residències puguin accedir a finançar les actuacions de climatització en condicions més favorables, amb una part dels interessos assumida per la Generalitat de Catalunya.

Abans de finalitzar aquest bloc, voldria també fer un apunt sobre les polítiques de discapacitat. Venim d'aprovar darrerament, al darrer ple abans de l'estiu, la reforma del Codi Civil català per adaptar-lo plenament als principis de la Convenció de les Nacions Unides. Es tracta d'un pas molt rellevant per reforçar els drets i l'autonomia de les persones amb discapacitat, reconèixer plenament la seva capacitat jurídica i garantir els suports necessaris perquè tothom pugui exercir-la en igualtat de condicions.

En aquest sentit, estem treballant en el pla director de serveis de suport a l'exercici de la capacitat jurídica de les persones amb discapacitat perquè aquest nou model sigui efectiu. La nostra previsió és culminar-ne els treballs abans de finals de l'any.

Fitxer 2

També estem treballant, conjuntament amb les entitats del sector, en el pla d'acció del pacte nacional per a la discapacitat, que esperem presentar en els propers mesos.

Diputats i diputades, he parlat del repte de l'envelliment i ara em referiré a la reducció de les desigualtats. Catalunya és un país pròsper, però aquesta prosperitat no arriba de la mateixa manera a tothom. Encara avui, gairebé una de cada quatre persones es troba en risc de pobresa o d'exclusió social, i sabem que les dificultats no es reparteixen de manera uniforme entre el conjunt de la ciutadania; es concentren més en determinats territoris, en algunes etapes de la vida i entre les persones que pateixen situacions més vulnerables. Reduir aquestes desigualtats és una de les principals prioritats del Govern; vol dir garantir una bona xarxa de protecció quan els ingressos no són suficients, però també donar eines perquè les persones puguin recuperar autonomia i evitar que una situació puntual de dificultat es converteixi en una situació de pobresa que s'arrossegi durant anys.

Les prestacions econòmiques són una peça essencial d'aquesta xarxa de protecció. La renda garantida de ciutadania i l'ingrés mínim vital són dues prestacions essencials per garantir uns ingressos mínims a les persones i famílies que ho necessiten. Actualment, la renda garantida de ciutadania arriba a 122.377 persones, mentre que l'ingrés mínim vital beneficia prop de 300.000 persones a Catalunya. El problema és que avui continuem tenint procediments diferents, administracions diferents i una complexitat que no sempre facilita que aquests ajuts arribin a tothom que hi té dret. En poques setmanes farem un pas molt important en aquest procés: el mes d'octubre la Generalitat començarà a gestionar les noves sol·licituds de l'ingrés mínim vital a Catalunya. Serà el primer pas d'un traspàs progressiu que culminarà durant els mesos següents fins que la Generalitat assumeixi plenament la gestió i el pagament de la prestació, amb la previsió d'abonar la primera nòmina pròpia per part de la Generalitat de Catalunya el març del 2027. Gestionar des de Catalunya tant l'ingrés mínim vital com la renda garantida de ciutadania ens donarà més capacitat per coordinar les dues prestacions, simplificar tràmits i facilitar l'accés de la ciutadania a una finestra única. Una persona que necessita suport no hauria d'haver de saber quina és l'administració que gestiona cada ajut ni com encaixen entre ells; aquesta complexitat l'hem de resoldre nosaltres. Al mateix temps, el

Parlament està tramitant la reforma de la renda garantida de ciutadania amb l'objectiu de facilitar-ne l'accés per fer-la més compatible amb l'ingrés mínim vital i amb els ingressos del treball. Volem que les prestacions protegeixin millor, però també que ajudin les persones a avançar cap a una situació de més autonomia.

Aquesta cambra també està tramitant la llei de sensellarisme, una de les situacions més extremes d'inclusió. El sensellarisme és una realitat creixent i complexa que no pot recaure exclusivament en els municipis. És per aquest motiu que, en el context de la negociació del nou contracte programa, hem incorporat més educadors de carrer i més recursos econòmics per ampliar i consolidar la xarxa de places d'atenció per a persones sense llar. I continuarem treballant amb el món local i amb les entitats per avançar cap a una resposta més coordinada a escala de país, reforçant la prevenció, els equips d'acompanyament i les diferents alternatives residencials que necessiten perfils molt diversos de persones sense llar.

I si hi ha una realitat que ens interpel·la de manera especial dins aquest repte és la pobresa infantil. A Catalunya, més de 490.000 infants i adolescents, un 36,5 per cent, es troben en risc de pobresa o exclusió social. No és només una qüestió d'ingressos. Créixer en una llar amb pocs recursos pot afectar l'alimentació, l'habitatge, la salut, els resultats educatius, l'accés al lleure o les possibilitats de formació, i aquestes diferències durant la infància poden continuar pesant molts anys després. Per això, la lluita contra la pobresa infantil és també una política d'igualtat d'oportunitats i de mobilitat social. Un dels objectius que ens hem fixat com a Govern és que les circumstàncies de la família on neix un infant condicionin cada vegada menys el seu futur. Continuarem desplegant l'estratègia de lluita contra la pobresa infantil 2025-2030 a través dels plans d'acció anuals que ens permeten coordinar actuacions que depenen de diferents departaments. Al mateix temps, estem desenvolupant indicadors per fer-ne un seguiment molt més rigorós.

En l'àmbit de les prestacions tenim també un repte molt concret: aconseguir que el complement d'ajuda a la infància de l'ingrés mínim vital, el Capi, arribi a moltes més famílies que hi tenen dret. Sabem que les prestacions destinades a la infància tenen un gran potencial per reduir la pobresa, però aquest potencial es perd si una part de

les famílies elegibles no les perceben. L'assumpció de l'ingrés mínim vital per part de la Generalitat ens ofereix una oportunitat per millorar també en aquest terreny.

I, en aquesta mateixa línia, un dels projectes principals que posem en marxa aquesta tardor és «Barris per créixer», un programa adreçat a famílies amb infants que viuen en zones amb una elevada vulnerabilitat social en una trentena de municipis d'arreu de Catalunya, dotat amb 30 milions d'euros cofinançats amb la Unió Europea. «Barris per créixer» ens permetrà actuar amb molta més intensitat en territoris on es concentren la pobresa infantil i altres factors de vulnerabilitat amb la contractació de 231 professionals, que avui acaba el període per poder presentar els seus currículums. El programa combinarà l'accés a prestacions amb un acompanyament intensiu i personalitzat de les famílies. Els equips treballaran a partir de les necessitats concretes de cada llar, construïran itineraris d'inclusió social i laboral i les connectaran amb els recursos educatius, comunitaris i de suport familiar en el seu entorn.

Aquesta manera d'actuar connecta amb una transformació més àmplia que estem impulsant des de les polítiques d'infància. La nostra voluntat és arribar abans, reforçar les famílies i evitar, sempre que sigui possible, que les situacions de vulnerabilitat acabin evolucionant cap a situacions de risc greu. Aquest és també el sentit de la reforma del sistema de protecció a la infància i l'adolescència que vam iniciar fa dos anys. Sense voler ser exhaustiu, vull destacar només cinc mesures que resumeixen bé aquesta transformació.

Hem reforçat l'estructura i la capacitat de seguiment i control del sistema per disposar d'una organització més robusta i preparada per gestionar situacions cada vegada més complexes. A finals del 2026 s'hauran incorporat unes cent vint persones a la Direcció General de Prevenció i Protecció a la Infància i l'Adolescència, un disset per cent més d'efectius. Hem reforçat la prevenció i el treball sobre el territori incrementant els recursos dels serveis d'intervenció socioeducativa i el dels EAIAs, que treballen directament amb les famílies i tenen un paper clau en la detecció, en l'acompanyament i en la valoració de les situacions de risc, amb gairebé 20 milions només per a aquest any 2026. Les famílies disposen d'advocat d'ofici gratuït des de l'inici del procediment administratiu, i hem creat les comissions de tutela perquè els

casos de més complexitat es vegin reforçats en les seves garanties i la qualitat de les decisions, amb pilots al Vallès Oriental i a Terres de l'Ebre.

Estem revisant el model d'atenció als infants que ja estan sota protecció, amb més pes de les alternatives familiars i una millor resposta als casos amb necessitats més complexes i el reforç dels espais de relació amb les famílies d'origen a través de diferents projectes pilots: Llars Segures, impulsat per Save the Children, a Sabadell i Terrassa; Camins, juntament amb el Departament de Salut i Sant Joan de Déu, plenament operatiu en tres municipis –a Collbató, a Sant Pere de Ribes i a Badalona–, i Famílies Resilients, impulsat per Intress a Reus i Sant Boi de Llobregat. I estem reforçant els serveis especialitzats, ampliant territorialment l'EMI-14, que treballa amb menors de catorze anys implicats en conductes que poden constituir delictes, i consolidant les Barnahus, una xarxa pionera que concentra en un mateix espai l'atenció social, sanitària, policial i judicial per evitar la revictimització dels infants i adolescents víctimes de violències sexuals.

Aquestes són només algunes de les mesures d'aquesta transformació d'aquesta direcció general, una transformació profunda que necessita temps per desplegar-se completament, però que durant els propers mesos continuarem veient avenços concrets.

El tercer gran repte està estretament vinculat a la reducció de les desigualtats, garantir la convivència i reforçar la cohesió social en una Catalunya cada vegada més diversa. Catalunya s'ha construït al llarg del temps amb persones d'orígens molt diversos. Aquesta diversitat és una realitat estructural del país. Però la cohesió no es produeix sola: requereix polítiques públiques que garanteixin drets, evitin situacions de segregació i reforcin els espais de relació i pertinença compartida. En l'àmbit de les migracions, aquest any hem viscut un procés especialment rellevant amb la regularització extraordinària. A Catalunya s'hi han presentat més de 250.000 sol·licituds. Parlem de persones que ja vivien aquí, que ja formaven part dels nostres barris, escoles i comunitats, però que no podien desenvolupar plenament el seu projecte de vida ni contribuir amb totes les garanties. El Govern va aprovar un paquet de mesures de suport al procés de regularització extraordinària de persones estrangeres amb l'objectiu de que cap persona amb dret a la regularització quedés

fora per manca d'informació, d'acompanyament o de recursos. El model català de col·laboració entre administracions –Generalitat de Catalunya i el Govern d'Espanya treballant conjuntament– i d'articular una aliança de país amb agents socials, món local i entitats ha servit per coordinar de manera efectiva tots els actors implicats en el procés de regularització. Ara el repte és que aquesta regularització es tradueixi en una inclusió real i plena, que puguin accedir a una feina amb drets i deures, reforçar els vincles que ja tenen amb la societat i aprendre la llengua, participar en la vida comunitària i contribuir en igualtat de condicions al progrés col·lectiu del país.

Paral·lelament, hem fet un esforç molt important per posar al dia la tramitació dels informes d'estrangeria, que acumulava retards significatius. Hem reduït de manera notable el temps d'espera i ara estem millorant els sistemes i procediments perquè la gestió sigui més àgil, clara i estable. I si hi ha una peça clau per a una bona política d'integració és el món local. L'acollida es produeix als municipis, que són l'espai on les persones accedeixen als serveis, aprenen la llengua, escolaritzen els fills, busquen feina i construeixen les seves primeres xarxes. Per això volem enfortir la xarxa local d'acollida i d'inclusió i donar més capacitat als ajuntaments per adaptar la resposta a la realitat de cada territori. Per altra banda, continuarem impulsant polítiques de proximitat i d'acció comunitària que ajudin a reforçar els vincles entre persones, generar espais de convivència i construir comunitats més cohesionades als barris i municipis. En aquesta mateixa línia, recordar que a l'abril vam aprovar l'estratègia catalana del poble gitano 26-36, que continuarem desplegant com a marc per avançar en la igualtat d'oportunitats, en la participació i la lluita contra les discriminacions que encara persisteixen.

Per últim, també vull fer una breu referència a les polítiques de joventut, que és un àmbit en què volem continuar ampliant oportunitats i reforçant els serveis adreçats als joves. L'acord, el recent acord de pressupostos amb el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana transforma el carnet jove. Aquest 2026 celebrem quaranta anys del carnet jove, i volem aprofitar aquesta fita per fer un nou pas endavant: a partir de l'any 2027 el carnet jove serà gratuït i universal. Un nou carnet jove vol ser més que un carnet d'avantatges; volem convertir-lo en una porta d'entrada als serveis, recursos i oportunitats que la Generalitat posa a l'abast de les persones joves. Un carnet jove per a tots els joves.

Vull fer referència a l'esforç per modernitzar, a més a més, Xanascot, com una xarxa d'albergs moderna, sostenible, educativa i socialment compromesa. Entre 2024 i 2026 hem destinat més de 5,3 milions d'euros a modernitzar sis albergs de la xarxa, millorant-ne l'eficiència energètica, el confort i la sostenibilitat. També hem aprovat aquest any l'estratègia del lleure educatiu de base associativa voluntària i comunitària 2026-2030, fruit d'un procés del treball amb les entitats, els departaments i el món local. Ara el repte és desplegar-ne les actuacions i reforçar el lleure educatiu com un espai clau de participació, cohesió i igualtat d'oportunitats.

I, abans d'acabar, permeteu-me mencionar algunes altres fites rellevants que hem aconseguit plegats aquest darrer any i que continuarem treballant en la resta del mandat.

Un dels objectius prioritaris que ens hem plantejat des del principi és dignificar el sector social a Catalunya, i hem fet passos endavant molt importants en aquesta direcció, d'una banda, amb la signatura d'un acord històric per a un nou model d'equiparació salarial del sector social amb sindicats i totes les patronals, un acord que per primera vegada abandona els increments uniformes per a tots els proveïdors i vincula l'increment de la tarifa al nivell de retribució salarial dels seus treballadors i treballadores. Properament es publicarà l'ordre de tarifes que farà efectiu aquest nou model, una mesura que ens permetrà tancar progressivament la bretxa amb el sector públic en els pròxims quatre anys, amb un cost de 600 milions d'euros durant aquests quatre anys. D'altra banda, amb l'aprovació de la llei del tercer sector, una llei que és molt esperada i que dona reconeixement, estabilitat i eines concretes per enfortir la col·laboració entre les institucions i les entitats socials. Catalunya té un dels teixits associatius més potents i més compromesos d'Europa. Aquest tret diferencial és, sense dubte, un dels actius més valuosos del nostre país, que hem de cuidar entre tots i totes, perquè el tercer sector és i ha de continuar sent un aliat imprescindible de les polítiques públiques i un pilar fonamental del nostre estat del benestar.

Aquesta relació amb el sector social no es limita, però, al marc legislatiu; hem tingut una interlocució permanent amb la Taula del Tercer Sector, amb la Confederació i les organitzacions sindicals, amb espais de treball específics sobre qüestions com l'actualització de l'IRSC, l'equiparació salarial i la millora de les condicions laborals.

Aquesta feina compartida ens permet construir acords més sòlids i avançar amb consens en l'enfortiment de les polítiques socials.

També vull fer menció al projecte de llei d'instruments de provisió del sistema públic de serveis socials, que s'està tramitant en aquesta cambra, que és una llei que ens ha de servir per ordenar i per modernitzar el sistema públic de serveis socials i fer un salt endavant equivalent al que va suposar el CatSalut per al sistema de salut en l'àmbit social, amb la creació del CatSocial, l'Agència Pública de Serveis Socials de Catalunya. Una llei que estableix un model de col·laboració publicosocial més sòlid i equilibrat, reconeixent el paper estratègic del tercer sector social sense deixar de comptar amb tothom. Volem un sistema que incentivi la innovació i la qualitat allà on siguin i no fórmules administratives concretes.

Si parlem de socis estratègics en la construcció del sistema de protecció social, hem de parlar també del món local. Com saben, portem mesos treballant en la definició d'un nou model de conveni que substitueixi l'actual contracte programa; un nou model amb un canvi d'estructura i funcionament per dotar-lo de més flexibilitat i més

Fitxer 3

amplificació, adreçant les polítiques per blocs i passant a transferències el gruix dels programes finançats amb una tramitació més àgil. A més, el nou conveni suposarà més personal al territori per atendre situacions socials, un reforç del model d'atenció domiciliària amb més finançament del preu/hora i un focus més gran a les polítiques de prevenció a la infància.

I finalment, vull refermar el compromís d'aquest Govern amb l'actualització de la cartera de Serveis Socials, una revisió pendent des de fa massa temps. Aquest any hem posat en marxa un equip específic per impulsar els treballs, i el projecte ja es troba en fase de definició tècnica, de validació de les propostes, amb la participació de les direccions generals i amb diàleg amb el tercer sector. L'objectiu és disposar d'una cartera més actualitzada, flexible i adaptada a les necessitats actuals.

(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.) Un minut per tancar, presidenta, diputats i diputades. He volgut fer una mica de balanç i repassar el que hem fet pel que fa als eixos estratègics, també compartir amb tots vosaltres els principals reptes i línies d'actuació prioritàries del Departament de Drets

Socials i Inclusió per al 2026. Continuarem la feina feta per endreçar i reforçar les capacitats del departament, molt necessària, un nou decret d'estructura després de gairebé una dècada i un redimensionament amb 469 nous efectius i 680 de reforç temporal. És a dir, en aquests dos anys el Departament de Drets Socials i Inclusió ha incrementat en mil persones més el seu equip.

També per impulsar les polítiques de transformació amb una mirada llarga i amb ambició, amb la voluntat de construir des del diàleg, la proximitat i el treball en equip, amb l'esperit de servei públic i amb el convenciment que les polítiques socials són determinants per garantir la cohesió social, la igualtat d'oportunitats i l'exercici efectiu dels drets de les persones.

Resto a la seva disposició.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, conseller. Passaríem al torn de paraula dels grups parlamentaris. Abans, si hi ha alguna substitució a informar?

Mónica Ríos García

Sí, presidenta. Bon dia. El diputat senyor..., Bondesio (*l'oradora riu*), és que li diem un nom i ara em surt el nom..., Alberto Bondesio, sí, perdó, substitueix a la diputada Judit Alcalá.

La presidenta

Perfecte. Doncs ara començaríem el torn de paraula dels grups parlamentaris. En primer lloc, diputada Domingo, Grup Parlamentari de Junts, cinc minuts.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Bon dia, conseller Moreno, benvingut. Aquesta és la seva primera compareixença a la Comissió de Drets Socials del Parlament després del canvi de lideratge del departament.

Evidentment, ja ha dit que es farà polítiques continuistes, per tant, també continuaran amb aquesta mala gestió que hem hagut d'aguantar durant aquests dos anys de legislatura. No puc dir res positiu perquè vostè forma part d'aquests canvis que

evidencien clarament la inestabilitat del Govern. De fet, jo pensava que em sorprendria amb el seu to, però el to que ha agafat és el mateix to que va utilitzar el president Illa aquest dilluns durant la conferència de mig mandat. Un to triomfalista, un to que serveix per amagar la crisi de gestió de Govern, els reptes socials que pateix Catalunya, un discurs que crec que no acaba de reconèixer que amb anuncis no es pot governar, perquè crec que el problema de fer tants anuncis, conseller, és que al final la gent ja no es creu res.

Podem començar, per exemple, amb l'última de les promeses del president Illa que vostè mateix ha explicat ara, és la climatització de centres educatius i 51 residències d'aquí al 2031. Per nosaltres això és un anunci de manual, perquè, per començar, trigaran sis anys per climatitzar només 51 residències, quan sabem que aquí a Catalunya hi ha una demanda altíssima de residències i també residències a climatitzar. I a més a més, no tenen el finançament assegurat, com els passa amb altres titulars que ja han fet. Per exemple, quan es mira la lletra petita, els ajuntaments hauran d'assumir el deu per cent del cost d'aquesta climatització i, per tant, entenem que s'hauran d'endeutar, però el problema és que tots aquells ajuntaments que no es puguin endeutar hauran d'anar a una llista d'espera, entenem. Per tant, li preguntem si pot aclarir més de quina manera pensen materialitzar aquesta promesa, si saben ja o tenen un mapa de tots els ajuntaments que seran capaços de cobrir aquest deu per cent inicial, i quina alternativa es donaria als ajuntaments que no es poden endeutar per poder assumir aquesta climatització i que, per tant, allargaria aquest termini que vostès han definit.

Durant aquests dos anys de legislatura evidentment han fet molta diagnosi i, de fet, molt poques transformacions socials, i creiem que la gent necessita canvis reals i tangibles, i per això també coincidim amb aquesta diagnosi, perquè ja l'hem sentit moltes vegades. Des de Junts, evidentment, allarguem la mà per poder col·laborar i creiem que les prioritats d'aquest Govern han de ser, en primer lloc, com s'ha esmentat, també dimensionar aquest sistema de cures i d'atenció a la dependència i discapacitat. De fet, vam començar l'estiu havent fet l'anunci del pla Cura; jo haig de tornar a reafirmar que discrepem en la percepció i interpretació d'aquest pla Cura, com ja li vaig comentar, conseller, en el seu moment. Creiem que aquest pla Cura no acaba d'abordar els reptes estructurals de sistema de dependència de Catalunya.

Vostè diu que és una transformació radical, però en el fons això és simplement no abordar el tap a les llistes d'espera, que això és important, però és el pas inicial. Evidentment, està bé escurçar les llistes d'espera i això és el que volem arreu de Catalunya, augmentant el personal, invertint més en tecnologia, però creiem que si volem, si podem o volem afrontar o avançar-nos a aquest ràpid procés d'envelliment que està vivint la societat catalana, creiem que avui les persones que ja tenen el dret reconegut haurien de poder accedir a les prestacions econòmiques i també als serveis residencials.

Vostès no tenen avui cap excusa per no fer canvis tangibles en aquest àmbit perquè, com ha esmentat, des de Junts també hem aconseguit blindar la reforma de la Llei de dependència, que l'Estat assumeixi el cofinançament del sistema d'atenció a la dependència Català. Estem, crec, davant una crisi social quan només el 2026 han mort més de 4.300 persones esperant aconseguir ajuts per la dependència, i la llista d'espera en comptes d'escurçar-se només fa que allargar-se.

I en aquest sentit volem preguntar, i ens hem assabentat que el Departament no renovarà la gestió de les residències de gent gran Balàfia 1 i 2, què fins ara s'ha gestionat per l'empresa pública Gestió de Serveis Sanitaris. Li volem preguntar per què el departament ha decidit privatitzar la gestió d'aquestes residències i veiem que hi han molt poques residències públiques a Catalunya, i en especial a Lleida, mentre que la necessitat i la demanda de places residencials accessibles o assequibles és molt alta, per tant, demanem si es pot rectificar aquesta decisió.

En segon lloc, com vostè ha dit encertadament, l'abordatge de la pobresa i en especial la pobresa infantil, és essencial. Vostès han afirmat en moltes ocasions que l'economia catalana creix, però el seu Govern és incapaç de traduir aquest creixement econòmic en la millora de les condicions de vida de les persones (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) i, per tant, estem d'acord que és necessari facilitar l'accés de les persones, que també avui tenen el dret de rebre prestacions, a aquestes ajudes, i especialment les famílies que tinguin fills a càrrec, això és la proposta que nosaltres faríem, un pla de xoc per a aquest seixanta per cent no en té cap.

I per acabar –perdoni, presidenta–, vull tornar a reafirmar que evidentment, col·laboració, tota el que faci falta. Cal dimensionar i reforçar els serveis socials a la realitat demogràfica. Això ja crec que és una lluita de país, que el repte social que ens enfrontem és de gran dimensió i que el sistema de protecció social no pot ser el punt feble del sistema de benestar social.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la diputada Driouech.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, presidenta. En primer lloc, voldria també tenir unes paraules d'agraïment a la consellera Martínez Bravo i crec que com a portaveus, i crec que parlaria en nom de les companyes portaveus, realment hem treballat molt, molt a gust en aquests mesos. I en segon lloc, evidentment, donar la benvinguda al conseller Moreno en aquesta comissió, ara en qualitat de conseller, i també desitjar-li encerts en aquesta nova responsabilitat.

I avui, conseller, és la seva primera compareixença com a conseller de Drets Socials i Inclusió, i crec que és important que aquesta primera compareixença serveixi per deixar clar una cosa: que a Catalunya no ens podem permetre un govern que simplement gestioni les desigualtats; necessitem un govern que les combati. I aquesta serà la posició d'Esquerra Republicana, evidentment. Nosaltres no entenem les polítiques socials com una política assistencial, les entenem com una política de drets, d'igualtat i de transformació social. Perquè darrere de cada prestació hi ha una família, darrere de cada llista d'espera hi ha una vida que no pot esperar, darrere de cada infant que creix en situació de pobresa hi ha una oportunitat que estem perdent com a país. I per això, conseller, avui no li venim a demanar només quines mesures pensa impulsar, sinó que li anem a preguntar clarament quin és el model de dret social que vostè vol construir per a Catalunya. Perquè Catalunya necessita passar d'un sistema que sovint arriba tard a un sistema que garanteixi drets, previngui desigualtats i acompanyi a les persones al llarg de tota la vida. I d'Esquerra

Republicana tenim molt clar on s'ha de començar i no és, evidentment, com vostè ens ha explicat.

Per nosaltres el primer punt és la cartera de Serveis Socials. No podem continuar amb una cartera que no respon plenament a la realitat social del país. La societat catalana ha canviat, evidentment, les necessitats han canviat, conseller, les famílies han canviat, l'envelliment, les cures, la dependència, la discapacitat, la pobresa, la solitud no desitjada ens plantegen nous reptes. I per això, conseller, aquesta cartera necessita un canvi profund, urgent i necessari. El sistema de Serveis Social no pot anar sempre a remolc de la realitat. Per això li exigim una actualització profunda, ambiciosa i urgent de la cartera de Serveis Socials, amb drets clarament definits, serveis suficients i sobretot, amb el finançament necessari, conseller. Perquè des d'Esquerra Republicana ho tenim clar: no volem drets en paper, volem drets garantits.

En segon lloc, conseller, vostè n'ha parlat, de professionals, però per nosaltres els professionals de drets socials són imprescindibles. El sistema no funciona gràcies a una conselleria, funciona gràcies a les persones que cada dia estan al costat de les persones, professionals de Serveis Socials, del Tercer Sector, de l'atenció directa, educadors, educadores, treballadors, treballadores socials, integradors, psicòlegs i tants altres professionals que moltes vegades estan en una situació extremadament complexa i amb recursos insuficients. I el que és més trist, conseller, sense el reconeixement social que es mereixen, i ja no parlem del reconeixement econòmic que també ens planteja certs dubtes. I per això parlar de qualitat dels serveis socials significa parlar també de les condicions laborals, del reconeixement de les professionals i d'una equiparació, conseller, molt millor de la que vostè ens ha plantejat i que ha aprovat recentment. I aquí Esquerra serà especialment exigent, conseller, perquè no podem demanar als professionals que sostinguin l'estat del benestar si nosaltres no som capaços de sostenir-los a ells.

En tercer lloc, conseller, parlem d'infància. Vostè també n'ha parlat, però nosaltres aquí volem ser molt clars. Catalunya no pot normalitzar que un de cada tres infants visqui en situació de pobresa o exclusió. Només podem acceptar que..., no podem acceptar que el lloc on neixes o la renda de la família determini les teves oportunitats.

I no podem permetre limitar-nos a intervenir quan la situació ja és greu. Hem de reforçar la prevenció, la detecció precoç i l'acompanyament a les famílies, i hem de reforçar també de manera decidida el sistema de protecció a la infància. Perquè, conseller, protegir la infància no és només actuar quan hi ha vulneració de drets, és garantir que aquests drets no siguin vulnerats en cap moment. I per això, conseller, nosaltres creiem que ha d'haver-hi més drets, més serveis públics, més igualtat i més país.

I conseller, permeti'm que li digui també una altra cosa des d'Esquerra Republicana. Sabem que transformar els serveis socials no és fàcil, perquè hem estat governant i som conscients, però també sabem que quan hi ha voluntat política, recursos i ambició es poden fer les coses que poden semblar impossibles. I per això li demanem, conseller, compromís, calendari i pressupost. És a dir, quan, conseller, com i amb quins recursos?

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Driouech. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari del Partit Popular, diputada Berenguer, cinc minuts.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies, presidenta. Bon dia, conseller Moreno, i gràcies per aquesta primera compareixença.

Avui vostè ha comparegut aquí a exposar-nos els objectius, les prioritats del Govern. Pràcticament són les mateixes que fa més de dos anys va exposar la consellera Martínez Bravo. I sí, ens semblen bé, és a dir, així amb titulars i amb paraules ens semblen bé, però som gats escaldats. Volem més concreció, volem un calendari més concret, més detall, i quan es planteja un projecte, quan, com i amb quins mitjans? Qüestions importants, vostè s'ha referit, a l'octubre la gestió de l'ingrés mínim vital. D'altres, jo li pregunto, 6.000 noves places públiques per quan? Quin és aquest compromís de 6.000 noves places públiques residencials, en quin termini i en quin temps i quin calendari desglossat? I tenim que a Lleida, en canvi, s'ha privatitzat la

residència de Balàfia 1, Balàfia 2, si ens podria explicar quelcom. També la cartera de Serveis Socials

Fitxer 4

els demanem l'actualització, però ja fem tard. Havia d'estar ja força actualitzada i presentada. I el que és més important, també tenim mocions aprovades democràticament per aquesta cambra, propostes de resolució en aquesta comissió, algunes de les quals tampoc estan executades, algunes ni tant sols iniciades. Llavors, hem de treballar –hem de treballar tots plegats–, però també hem de complir. Perquè, si no complim, és una falta de respecte a la resta de ciutadanes que ens han delegat en nosaltres la confiança, en tots plegats, però també és una falta al deure de servei públic.

Per posar uns pocs exemples, les ajudes PUA. Vostès les han publicat –és cert– aquest agost del 2026, però això està aprovat. Nosaltres vam presentar una proposta de resolució i una moció a la cambra al febrer del 2025, i és una convocatòria que hauria de ser anual. Per tant, sabem perfectament que hi ha moltes qüestions que han anat molt endarrerides i que la gestió no ha estat del tot encertada. El mateix amb llistes d'espera, endarreriments varis, en l'elaboració de resolucions de PIA. Ara tenim el pla Cura. Però bé, això cal veure com funciona i calen resultats.

Després, en polítiques familiars, també van dir que detectaven un pressupost baix i insuficient. També tenim una moció aprovada; molts punts no s'estan complint, d'aquella moció que vam presentar en política familiar. I l'escàndol de la DGAIA, ara DGPIA, no ha acabat. La gestió dels recursos destinats a aquesta protecció de la infància i l'adolescència tot just s'estan posant damunt de la taula. La veritat, què tenim? Tenim la secció 21 de l'Audiència de Barcelona, que declara que els fets relatats a la querella poden ser constitutius d'una infracció penal, que existeixen elements que corroboren afirmacions formulades per acusacions populars, com valoren, senyor conseller, quelcom i si això pot derivar en nous canvis. La investigació de l'Oficina Antifrau i també, de manera incipient, que ha començat a indagar, la Fiscalia Anticorrupció. Ja teníem la Sindicatura de Comptes, que apuntava a una responsabilitat comptable.

És cert, vostè no era conseller en aquell moment. Però aquí tenim els 167 milions en la gestió de la DGAIA. I ara aquesta querella reclama investigar aquests presumptes delictes de malversació de cabals públics, presumpta falsedat en document públic, encobriment, entre d'altres. Per tant, el lideratge, que d'un departament és del més baix fins a vostè, que és conseller i lidera aquest departament, tenim comitès d'experts, però ha de tindre una visió crítica també. Sense autocrítica tampoc s'avança. I una visió crítica també constructiva. I emfatitzar també en aquells principis de no desvirtuar el servei públic únicament i motivat per biaixos ideològics.

El mateix amb recursos, ens deia la consellera Martínez Bravo, l'estrella de la corona, la Barnahus, de víctimes de violència sexual, vostè també aquí l'ha posat i la... *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Vaig acabant. Què jo li vull dir? Vostè ha de parlar amb la Fiscalia de Lleida. La Fiscalia de Lleida ja ha assenyalat que, malgrat aquest model pioner, continuen els problemes relacionats amb els mitjans tècnics emprats amb la connexió amb les sales de vistes. Molts infants, la seva pròpia enregistrada no serà vàlida i haurà de ser una càrrega més tornar a anar al judici i, per tant, aquella revictimització de l'infant, que volem evitar, sí s'hauria produït. Sabrà de què li parlo. Si no li haurien d'haver traslladat l'anterior govern o l'anterior consellera. No sé si era sabedora, però tenim la policia científica a Madrid, que havia estat treballant en moltes d'aquestes proves preconstituïdes perquè no s'havia fet bé la feina. I això és greu quan parlem d'infants víctimes d'agressions sexuals.

Per anar acabant, volia dir que ha parlat del pla Cura, de la via exprés i la incorporació d'equips bàsics de salut, preguntar què opinen ara els metges, els professionals de la salut d'això. Si és una càrrega afegida per a ells, si es compta amb els propis recursos per fer això o ho viuran malament perquè no podran disposar dins del seu temps laboral d'això.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Berenguer. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de VOX. Diputada García.

María Elisa García Fuster

Bien. Muchas gracias, señora presidente. Gracias, señor consejero. Ha sido muy interesante su presentación, pero no ha hablado de dos temas cruciales en derechos sociales y que, además, están íntimamente conectados y que interesan a todos los catalanes, dado el impacto que tiene en la seguridad y en su bolsillo. El fraude que planea sobre la DGAIA, actual de DGPIA, y el reparto de menas de Ceuta.

A VOX le interesa muchísimo saber cómo el Partido Socialista llega a la conclusión que repartir por toda España la actual situación de Ceuta es buena idea. Delincuencia, atracos, machetazos, robos y violaciones. Salvador Illa, noticia de Salvador Illa, ha manifestado la disposición de Cataluña a colaborar en la acogida de menores inmigrantes, invasores, procedentes de Ceuta, enmarcada en esta solidaridad dentro de un enfoque de rigor. ¿Y la solidaridad con los catalanes? ¿Considera usted, señor consejero, que es buena idea traer más menas a Cataluña? Todos invasores en Ceuta, que han sembrado el terror allí y que ahora, en vez de deportarlos, traerán a Cataluña y estarán a cargo de la DGAIA. O de la de DGPIA; da igual.

¿Cree que es una buena noticia para los catalanes? ¿Cree que en Cataluña no hay suficiente delincuencia provocada por estos menas como para traer a más? ¿Se lo dice usted a los padres de la niña de quince años violada por uno de estos menas en Polinyà? ¿O a los padres de la menor agredida sexualmente en un portal de l'Eixample hace una semana? ¿O se lo dice a la mujer y a los hijos de Carles, asesinado en Manresa cuando intentaban robarle uno de estos seres de luz que ustedes traen y que mantienen en Cataluña? ¿Cree que las familias catalanas, ahogadas a impuestos que no pueden pagar y no pueden llegar a final de mes, que están este septiembre pasándolas canutas, habiendo tenido que desembolsar una media de 550 euros para que sus hijas puedan empezar el colegio en condiciones, están de acuerdo que ustedes se traigan más menas y exmenas y que los mantengan a razón de 4.500 euros mensuales cada uno?

¿Cree que los catalanes, que vemos cada día cómo el Departamento de Derechos Sociales pisotea y se ríe de las necesidades de nuestros compatriotas, que necesitan una ayuda puntual en un momento de su vida, ven con buenos ojos cómo

se gastan sus impuestos en menas, en exmenas y en empresas investigadas por Fiscalía vinculadas a Esquerra Republicana y al Partido Socialista? Empresas que se están embolsando cantidades de millones y millones de euros a costa de hacer negocios opacos con la inmigración ilegal. ¿Creen que Raquel, madre de un niño de nueve años con ELA, a la que la administración solo le pone trabas, a la que no le han llegado las ayudas de ELA –ni la catalana ni la estatal–, que no pueden pagar el alquiler, le parece bien que dediquen el dinero de los impuestos de los catalanes en acoger a estos menas, que se dedican muchos de ellos a delinquir? Y, si no, miren los datos de las cárceles de jóvenes. O a Francesc, que vive en la calle en Vilafranca desde hace un año...

La presidenta

Diputada...

María Elisa García Fuster

...después de haber cotizado treintaicuatro años. O a Jesús, excocinero amputado de una pierna...

La presidenta

Diputada, es pot centrar en la compareixença, si us plau?

María Elisa García Fuster

Estoy hablando de la comparecencia.

La presidenta

Dels punts, de les polítiques socials.

María Elisa García Fuster

Es que estoy hablando de las personas afectadas por las faltas de políticas sociales. Vale.

La presidenta

Centrem-nos en la compareixença.

María Elisa García Fuster

Vale. Es que es eso. O a Jesús, excocinero amputado de una pierna que vive en la completa indigencia, y lleva casi dos años esperando a que el Departamento de Derechos Sociales resuelva sobre su valoración de la dependencia. Dos años esperando a que resuelva sobre su valoración de la dependencia.

¿Y dice que la financiación singular que ha intentado frenar VOX, lógicamente, servirá para trabajar por los catalanes dependientes? Pero ¿a quién cree que engaña? ¿A quién cree que engaña? El año pasado, bajo el mandato socialista, las personas en lista de espera de dependencia aumentaron un diecisiete por ciento y, desde que ustedes gobiernan en Cataluña, más de 18.000 catalanes dependientes han muerto esperando una ayuda. ¿Y sabe por qué? Porque una parte muy importante del dinero que entra en la Generalitat se lo gastan en inmigración ilegal o legalizada fraudulentamente mediante padrones masivo en sus ayuntamientos. La Renta Garantizada de la Ciudadanía. Más de la mitad de los beneficiarios, inmigrantes. Ayudas a la vivienda. La mayor parte, para la inmigración. Ayudas a la integración, al trabajo, el programa Acol.

En esto es en lo que se gastan ustedes el dinero. En esto y en las empresas que hacen negocio con la inmigración. Empresas vinculadas, por supuesto, al Partido Socialista y a sus socios de Esquerra Republicana –como Mercè Fontanilles, como Resilis, como FASI–, a las que pagan más de 4.500 euros mensuales por cada uno de estos menas. Porque, la verdad, por los que existen y por los que no existen. Porque ya sabemos que están pagando también a estos menas que no existen.

Señor consejero, las políticas socialistas dan miedo. Están poniendo en peligro nuestras vidas, por la total y absoluta falta de seguridad en nuestras calles y por el abandono a los catalanes vulnerables.

Gracias.

La presidenta

Si us plau, diputada García... *(Veus de fons.)* Com? Demanin la paraula, si us plau. Si no, no puc sentir-les. No, ha generat malestar a la sala per totes les declaracions i hem d'intentar centrar-nos amb respecte i comunicar... *(Veus de fons.)* D'acord.

Ara el torn de paraula...

María Elisa García Fuster

Perdón, señora presidenta, me he ceñidos a los dos temas principales que están ahora mismo sobre la mesa en el Departamento de Derechos Sociales, que es el acogimiento de menas de Ceuta y la DGAIA...

La presidenta

No és...

María Elisa García Fuster

...que es un coladero sin fondo (*forta remor de veus*) y es la investigación...

(*Veus de fons.*)

La presidenta

D'acord. (*Per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de l'orador.*) ...del Grup parlamentari de Comuns. Diputada Lozano, cinc minuts.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta. Veig que el racisme, l'aporofòbia i la inhumanitat no en tenen, de vacances. No es pot ser més miserable i oportunista, i lamento profundament el malbaratament de fons públics en donar altaveus a l'odi, que crec que no es poden tolerar aquestes afirmacions, precisament en una comissió com aquesta.

Bé, dit això, gràcies, conseller. Gràcies també a l'equip del departament per la seva compareixença. Sap que l'ambició transformadora de Comuns va molt més enllà del programa de govern i fins i tot del propi acord d'investidura. D'aquí la nostra exigència. Drets socials és un departament clau per superar les desigualtats, garantir drets al llarg de tota la vida i respondre a l'envelliment de la població, però passat l'equador del mandat no avancem al ritme que seria necessari.

Bona part dels reptes segueixen estant vigents, en qüestions com les situacions de desigualtat i de pobresa, per exemple. Fa massa temps que esperem el tercer Pla estratègic de serveis socials. Sabem que està en tramitació des de desembre de 2024, però necessitem conèixer el calendari, la inversió prevista, l'actualització de la cartera que hi pugui anar associada... També cal un nou mapa de prestacions, amb

menys burocràcia i realment eficaç contra les desigualtats, i cal equiparar les condicions salarials dels professionals amb les del sector públic, ampliar plantilles i reduir ràtios. Plantejava que l'objectiu s'ha assolit, però les treballadores que van anar a la vaga abans de vacances no acaben de compartir del tot aquest diagnòstic. Per tant, alguna disfunció hi ha al respecte.

En l'àmbit legislatiu, tenim avenços que cal reconèixer, però sobretot iniciatives que no es poden continuar ajornant. Les lleis només són transformadores si s'aproven, es despleguen i disposen dels recursos necessaris, i avui el balanç és desigual. Volem reconèixer la tasca social i educativa del tercer sector. Un reconeixement que finalment ha pres forma de llei, impulsada pel mateix sector i aprovada amb el suport del nostre grup. Però no està sent fàcil, per exemple, impulsar la llei contra el sensellarisme. La impaciència ens pot, de vegades, perquè l'exclusió residencial és el principal problema social del país, i viure al carrer n'és l'expressió més crua.

La Unió Europea s'ha compromès a posar-hi fi el 2030 i Catalunya necessita una estratègia de país i un govern que la lideri. La Sindicatura de Comptes recentment ha evidenciat la distància entre els objectius anunciats, els recursos executats i les actuacions realment desplegades. Conseller, governaran aquesta emergència o seguirà portant el pes a entitats i ajuntaments? Més enllà de les competències, que en som conscients, necessiten de tot l'acompanyament i el suport per part del Govern.

També cal desencallar la garantia de rendes. El traspàs de l'ingrés mínim vital ha de servir per reforçar la complementarietat amb la renda garantida i convertir-la en un instrument real contra la pobresa. Però cal una prestació específica per a infància, un tractament propi per a les famílies monomarentals i una compatibilitat amb les rendes del treball quan els salaris no permeten superar el llindar de pobresa. Un objectiu que no assoliria el CAPI en la seva formulació actual, ja que redueix la seva quantia conforme avança l'edat del menor.

Un altre tema clau: la dependència dels serveis a les persones. L'acord d'investidura inclou un mínim de sis mil noves places residencials, a què vostè feia referència, també de centre de dia, persones amb discapacitat i amb problemes de salut mental. Som lluny de la xifra i el plantejament és concertar més places, però no tant avançar

en el caràcter públic dels centres residencials. Parlava vostè de climatització i adaptació, però caldria conèixer calendaris, dates límits i quines mesures s'adoptaran arribada aquesta data límit, així com quan serà aquesta climatització un requisit imprescindible per accedir a adjudicacions públiques en la prestació dels serveis. Què pensen fer al respecte?

El cas de les residències Balàfia 1 i 2 a Lleida, que d'altres portaveus s'hi ha referit, és paradigmàtic. Fins ara gestionades per una empresa pública, seran licitades. Per què renuncien a un model de gestió pública directa que garanteix qualitat assistencial i sanitària, estabilitat de les plantilles i bones condicions laborals? La normativa en contractació pública és clara. No hi ha limitació a la pròrroga de contractes en cas d'empreses públiques, que és el que vostès al·leguen. Mentrestant, hi ha persones que moren sense haver vist reconegut el seu dret a una prestació. Vostè, la resta del grup i fins i tot el president, coneixem el cas d'una família que ha perdut el pare i la mare sense resolució i que encara espera saber qui havia de decidir i per què no ho va fer.

Quan l'administració que ha de retre comptes s'afegeix el silenci, l'abandonament deixa de ser una negligència i esdevé una decisió política. Cal finançament suficient, cobertura universal i una veritable integració social i sanitària ara que la llei està aprovada. Necessitem blindar les residències i els serveis d'atenció domiciliària davant la mercantilització. Finalment, la infància. Després del qüestionament de la DGAIA, de la comissió d'investigació i de la

Fitxer 5

recuperació de la gestió directa de les prestacions, continuen les demores injustificades pels joves extutelats. La Mel fa mesos que espera. S'ha quedat sense estalvis i depèn de l'ajuda de la família que la va acollir per cobrir necessitats bàsiques i continuar estudiant. Quan cobrarà la Mel? Quan cobraran els altres joves que es troben en la mateixa situació?

Catalunya necessita –i vaig acabant, presidenta– un sistema integral de protecció per a la infància tutelada i extutelada, però també actua preventivament davant d'una pobresa infantil ja crònica, que afecta més del trenta-sis per cent d'infants i adolescents, quan el 2022 era del vint-i-cinc per cent. Cal garantir igualment els drets

dels infants procedents de processos migratoris o de refugi, reforçar l'atenció precoç i la salut mental infantil i juvenil.

I acabo. Queda alguna altra qüestió pendent, però ja hi farem referència. Conseller, el nostre nivell d'exigència serà molt elevat perquè no parlem d'expedients, tampoc d'estadístiques. Parlem de drets, de vides i de persones que no poden continuar esperant i esperem que l'actuació del Departament estigui a l'altura.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Lozano. És el torn de paraula del grup parlamentari de la CUP, diputada Castillejo, cinc minuts.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, moltes gràcies. Primer de tot li donem la benvinguda al conseller i al director general. És cert, vostè ja ho va anunciar des del principi que faria una política continuista i, per tant, el que esperem no pot ser més del que teníem fins ara. I nosaltres creiem que fins ara el model del Departament de Drets Socials no s'ajusta a les necessitats que en aquest moment tenim al país.

Tenim un país que mentre anunciem que creix l'economia, que creix el PIB i que la riquesa del país va en augment –vostès mateixos ho reconeixen– tota aquesta..., no?, el 36,5 per cent d'infants en risc de pobresa o exclusió, sabent a més a més, que l'onze per cent dels treballadors continuen sent pobres. Tenim gent que continua treballant i continuen sent pobres. Per tant, establir itineraris ocupacionals no acaba de ser solucions. I això, aquesta política que tenim la lectura d'aquest país no ens està descrivint simplement una bossa de persones que siguin vulnerables i que han quedat fora d'una societat que sí que funciona, sinó que el que ens ensenya és una societat que està produint vulnerabilitat, no?

Si ara treballar ja no garanteix viure dignament i tenir fills el que fa és disparar el risc de pobresa, si l'habitatge absorbeix una part enorme dels ingressos i si les cures continuen descansant sobre famílies i sobre dones, el problema no és com atenem millor a les persones vulnerables, sinó senzillament és què fem per com canviem aquest model que el que s'està produint és vulnerabilitat.

Però és veritat que vostès això ja ho saben. Tenen totes les dades de la diagnosi del nostre país i el problema, per tant, no és de falta diagnosi, sinó de falta de prioritats evidents. El Departament continua infrafinançat respecte a les necessitats que tenim. És una discussió política, si els diners els destinem a l'ampliació de l'aeroport, com aquest que acaba d'aprovar el ministre, el Consell de Ministres, doncs vinga els diners que portem per l'aeroport o si els diners els destinem a la política social, no?

Què ha de passar perquè tenir un 36,5 per cent de pobresa infantil sigui considerat una emergència de país d'aquesta mateixa dimensió política? Perquè li destinem els mateixos recursos i ho continuem considerant una emergència? Hi destinem el que necessita, perquè ara mateix nosaltres creiem que el que estan fent des del Departament –i això no canviarà perquè vostè ha anunciat continuïtat– és limitar-se a recollir les conseqüències d'aquest sistema. No neguem que les mesures que vostè ha esta explicant poden ajudar a pal·liar aquestes conseqüències, però si al final l'únic que aconseguim és que una família que és pobra estigui una mica millor atesa, doncs aquesta família continuarà sent pobra i amb això no canviarem el nostre model de societat.

Crec que a dintre del mateix Departament tenen una contradicció immensa, perquè amb el nou sistema de tarifes que estan anunciant continuarem tenint dintre dels sous que es paguen dintre del Departament, continuarem afavorint aquesta mateixa pobresa. Els serveis socials financen públicament un sector de cures amb uns salaris per sota del mateix llindar de referència dels serveis socials. Sabeu que esteu fent això i ho continueu fent. Això és la pobresa laboral que el mateix Departament està contribuint a ampliar, aquest, no? Continuem participant d'aquesta part.

Continuem. No heu fet cap explicació de mesures d'inspecció i de control. Cal garantir, si volem una administració amb capacitat real de controlar. Si la majoria del que tenim no és públic, sinó que ho estem gestionant externament, no tenim capacitat inspectora suficient per controlar els diners públics, les condicions laborals, les ràtios i la qualitat dels serveis i, per tant, això és una altra necessitat important i vostè ni tan sols ho ha esmentat.

I per nosaltres, un punt necessari i del que tampoc no en parlem és de la desmercantilització de tot el servei..., de tot el departament. No n'hi ha prou amb

controlar millor l'externalització, que sí que és necessari, però cada euro que es converteix en benefici és un euro que no es converteixi en salari ni en atenció. I, per tant, això també nosaltres creiem que hem de treure les cures del mercat, que l'administració ha de finançar millor els serveis públics perquè són un dret i l'administració ha de garantir això.

Volia aprofitar també aquest torn d'intervenció per fer-li preguntes molt concretes. Quan es posarà fi a aquesta discriminació que pateixen els residents de les residències públiques, de les residències de gent gran en funció de la residència on visquin? No és el mateix si una persona viu en una residència pública on les ràtios és d'una gericultora per cada set residents, en una pública amb gestió delegada, on tenim una gericultora per cada resident i a la privada, ja les ràtios ni..., encara pitjors, no?

Parleu de la qualitat, la qualitat en les residències si expliqueu el pla de climatització, però no és només això, la qualitat. La qualitat també és això: Quines ràtios tenim? Com les millorem? A més a més, la qualitat també és que les persones residents tinguin capacitat de decidir i puguin parlar, la democràcia interna. En moltes residències públiques de gestió delegada i també privades amb places concertades, s'estan introduint clàusules sancionadores que deixen en mans d'empreses privades limitar o restringir l'entrada a la residència als familiars, vulnerant drets fonamentals dels residents i dels familiars. Això, vostè en té coneixement, d'això? Ho fa la gran patronal de les residències de gent gran. Això vol dir que ho estendrà a totes les residències? I m'agradaria també que donés una resposta de què pensen fer respecte a aquesta llibertat dels residents.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn de paraula del Grup Mixt. No hi ha assistència, per tant, passariem al darrer torn del Grup Parlamentari del Partit Socialista i Units per Avançar, diputada Ríos.

Mónica Ríos García

Moltíssimes gràcies, presidenta. Bon dia a tothom. Bon dia, conseller, secretari general, tots els membres del departament que avui ens acompanyen. Bé, permeti'm començar felicitant-lo per aquesta nova responsabilitat al capdavant del Departament de Drets Socials i Inclusió i permeti fer-ho posant en valor una qüestió que crec que té una importància especial. Vostè és el primer conseller d'aquest departament que és educador social. I això no és només una dada biogràfica, és arribar al departament després d'haver conegut de prop les persones, els serveis socials, les entitats i el territori. I sobretot, és conèixer que darrere de cada expedient, de cada prestació, de cada servei hi ha una persona i una família. Per això estem convençuts que aquest relleu és una oportunitat per accelerar les transformacions que Catalunya necessita.

També voldria agrair la feina feta d'aquests dos anys. Vull agrair públicament a la consellera Mónica Martínez Bravo la seva dedicació, el seu rigor i el seu compromís al capdavant del Departament. Ha estat una etapa intensa, amb reformes importants i sovint amb decisions que no eren fàcils i s'han fet passos importants en aquest sentit. Hem avançat en la creació de l'Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària. S'ha desplegat la llei ELA amb el nou grau III+. Hem impulsat el pla de Cura per transformar el sistema de dependència i reduir les esperes. S'ha aprovat la llei del tercer sector social. Hem avançat en la reforma del sistema de protecció a la infància. Hem reforçat la prevenció i els equips professionals que treballen amb les famílies i hem recuperat una política que durant massa anys havia estat insuficient: la inversió pública en equipaments residencials. Durant massa anys Catalunya pràcticament no va ampliar el seu parc públic residencial. Aquest Govern ha decidit canviar aquesta dinàmica, sis mil noves places residencials públiques. I ja se n'han impulsat més de la meitat i ara s'anuncia una nova convocatòria 2.300 places més, amb una inversió de més de 21 milions d'euros aquest any i 133 l'any vinent.

Això és política social, però també ho és dignificar les persones que treballen en el sector. L'acord per avançar cap a l'equiparació salarial del sector social és un acord històric de 600 milions d'euros en quatre anys per reduir progressivament la bretxa salarial en el sector públic, un altre dèficit generat per molts anys de no increment. Això és defensar l'estat del benestar, perquè l'estat del benestar no són només les estructures, són les persones que cada dia el fan possible.

I si parlem de recursos, hem de parlar també de pressupost. Aquest Govern ha recuperat pressupostos després d'anys de pròrrogues. S'ha incrementat de manera significativa la capacitat de despesa de la Generalitat. Això ens ha permès invertir, invertir més en l'àmbit local, invertir en dependència, invertir en residències, invertir en infància, invertir en professionals, invertir en prevenció, en definitiva, invertir en un sistema social més robust i eficient.

Som conscients que els reptes que tenim són enormes. Catalunya envelleix i això ens obliga a transformar les cures. També tenim centenars de milers d'infants i adolescents en risc de pobresa i exclusió social, i això ens obliga a actuar abans. Per això són tan importants iniciatives com Barris per créixer, que destina 30 milions d'euros a actuar en zones especialment vulnerables i que permetrà incorporar 231 professionals per treballar directament amb les famílies. Això és entendre que la política social no pot limitar-se a invertir quan el problema ja és molt greu. Hem d'arribar abans, com deia vostè, conseller. Hem de prevenir, hem d'acompanyar i hem de donar oportunitats.

Vostè també, conseller, ha parlat de diàleg i voluntat d'acord i el nostre grup s'hi vol sumar, perquè la crítica de l'oposició és legítima. Forma part de la democràcia i nosaltres demanem..., no demanem que deixin de fer oposició. El que demanem és que quan parlem de qüestions tan importants com la pobresa infantil, la dependència, la discapacitat, les cures, la protecció dels infants, la dignificació dels professionals, siguem capaços de trobar espais d'acord. Perquè estic convençuda que en moltes d'aquestes qüestions pensem molt més igual del que sembla quan ens escoltem només des dels escons.

Treballem plegats, per tant, per tenir un sistema més fort, més àgil, més proper i més humà, un sistema que arribi abans, que no deixi ningú enrere. Aquest és el repte i aquest ha de ser el compromís d'aquest Parlament.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Si els sembla, continuem amb la resposta, quinze minuts, conseller.

El consellera de Drets Socials i Inclusió (Raúl Moreno Montaña)

Gràcies, presidenta. Gràcies a tots i totes per les seves intervencions. No sé si seré molt endreçat en les respostes, però em permetran que probablement alguna resposta faci la resposta general a alguns dels temes perquè són coincidents.

Parlava la diputada Domingo de Junts sobre el to, el to és triomfalista. No serà pessimista, el to del president de la Generalitat ni del conseller de Drets Socials ni del conjunt del Govern, que està convençut que hem passat d'un país paralytat a un país que s'ha posat en marxa. Amb reptes socials? Sí. Amb col·lectius que fan reivindicacions legítimes? Sí. Benvingudes siguin, benvingudes siguin. Havien passat molts anys quan aquestes reivindicacions no hi eren.

I, per tant, som responsables de la situació del país i afrontarem els reptes que tenim com a país i per això hem vingut a governar. I tinc la sensació que, evidentment, l'oposició fa la seva feina d'intentar dir que el govern no funciona, però si es fa un exercici d'aterrar a la realitat, vostès podran veure quins són els canvis reals que estem posant en marxa. Alguns no són ràpids. Jo crec que a la ciutadania no els hem d'enganyar. Alguns canvis no són ràpids, no es poden canviar models en dos anys. És que fa dos anys governaven uns altres. Fa només dos anys governaven uns altres i, per tant, la llista de reptes que tenim no són d'ara mateix, no s'han produït ara mateix, però, els encetarem i ens posarem a treballar amb ells, no?

Algunes de les coses que vostè ha comentat. Miri, amb el tema de climatització, jo crec que probablement no m'he explicat prou bé quina és la part de l'àmbit residencial. Quan nosaltres ens hem compromès a climatitzar cinquanta-una residències, els ajuntaments aquí no tenen res a veure. Bé, estaran molt contents que ho climatitzem, però són fons de la Generalitat, del Departament de Drets Socials i Inclusió. Nosaltres destinarem 58 milions d'euros a climatitzar les residències. De quan a quan? Des de ja fins a l'any 2031.

Quina és la prioritat? Els ho dic ràpidament. Tenim a diferents territoris, però a l'Alt Pirineu i Aran, Barcelona, trenta-tres centres, a l'Alt Pirineu, Pont de Suert i Sort, al Camp de Tarragona, Cambrils, dos a Tarragona, Catalunya Central, un a Manresa, Sant Vicenç de Castellet, Campdevàrol, Figueres, Girona, dos a Lleida, Mollerussa, un a Ponts, Verdú, un a Flix, un a Móra d'Ebre. Tenim la llista, les tenim identificats.

Aquestes són les prioritàries i si necessiten més informació, nosaltres estarem encantats de venir sempre a desenvolupar les nostres polítiques quan vostès consideren oportú que hem de tenir com a departament, no? Per tant, les tenim prioritzades, sí, sí, i les tenim.

Ja estem fent. És que la setmana que ve anirem a inaugurar la climatització de la residència Ramon Berenguer de Santa Coloma de Gramenet, però és que estem fent la de Mataró, que també està en reformes. Que en tenim tretze que ja estem climatitzant! Volen concrecions? Concrecions. Per tant, el que fem és estendre tot això a les residències públiques. I a les privades? Posar els diners perquè els operadors privats puguin tenir més facilitat per poder climatitzar les residències d'aquí al 2031.

Sobre el pla Cura, jo..., vostè parla de la percepció. Vostès poden demanar que els vinguem a explicar el pla Cura. Jo, si no vaig errat, vaig reunir els diputats i diputades

Fitxer 6

d'aquesta comissió, al Departament de Drets Socials, quan era secretari general ja el vaig explicar. I jo puc entendre doncs que vostès diguin: «Bé, no ens en fiem.» D'acord. Només els hi demano una cosa: quan nosaltres vinguem el mes d'octubre i expliquem les dades de l'evolució del pla Cura, tinguin la possibilitat de ser sincers i dir-nos si el pla funciona o no funciona. De la mateixa manera que hi ha una crítica basada en «no sabem com ha evolucionat», esperem que tots siguem capaços de veure si funciona o no funciona.

Canvi radical de la nit al dia? No. Nosaltres ens vam trobar el país com ens el vam trobar. I, per tant, intentarem arreglar els problemes.

Les residències de Balàfia I i Balàfia II. No es privatitza la gestió de les residències. No es privatitzen Balàfia I i Balàfia II. No. El que es fa és fer un concurs de gestió d'aquestes dues residències on es pot presentar qualsevol, com sempre. No hi ha privatització d'aquestes dues residències, no? El que es fa és un canvi de gestor, i canviem de gestor perquè consideràvem que hi havien algunes deficiències en la gestió anterior. I com a Generalitat de Catalunya tenim el dret a fer que, si considerem que la gestió anterior no és prou correcta..., posar a concurs aquesta

residència. Però no és una privatització. De fet, hi ha moltes que funcionen així, també fetes i concertades durant èpoques anteriors, no?

Tres mil dues-centes places de residències. Volien concreció. Jo ho he explicat al principi i ho torno a explicar. Nosaltres ens vam comprometre a fer sis mil places de concert en aquesta legislatura. En l'equador n'hem fet 3.200; ara mateix ja tenen 3.200. I avui he anunciat que fem la provisió de 2.300 places més. De concreció? Traurem properament, d'aquí a unes setmanes, el concurs, i probablement a finals d'aquest any, les empreses s'hi han de presentar i ho tindrem resolt a finals d'aquest any. I, per tant, haurem complert l'objectiu que teníem en aquests quatre anys en dos anys. Concrecions, aquestes. No s'havien concertat mai sis mil places de residència en dos anys. Mai. Mai. Per tant, jo crec que és important també reconèixer quan algunes coses s'acceleren, no?

El tema de facilitar l'accés a les prestacions. L'ingrés mínim vital i la renda garantida són una oportunitat molt important per arribar, per reduir el *non-take-up*, per arribar a més població. Això ens farà, a més a més, incrementar els recursos i poder ampliar el camp d'acció dels col·lectius vulnerables als que volem arribar. Però insisteixo en això: tots tenim una mica de responsabilitat. Vostès estan tramitant una llei de reforma de la renda garantida de ciutadania, i els tempos els marca el Parlament de Catalunya, no els marca el Govern. Els tempos de les comissions i de la velocitat de les reformes legislatives els marquen vostès. A nosaltres ens agradaria que fos ja, però no ho podem decidir. Per tant, si ens ajuden a anar més ràpid, per nosaltres millor, no?

La diputada d'Esquerra Republicana, la senyora Driouech, no?, deia que tenim una situació de desigualtat. La desigualtat no és sobrevinguda. Ho dic perquè aquí és molt fàcil fer veure que ha començat un període nou, que és veritat, i que ens trobem, hi insisteixo, el país com ens el vam trobar, amb unes situacions des del punt de vista de desigualtat i amb un sistema de reducció de la desigualtat que no funciona, evidentment. No funciona no només perquè hi hagi una política concreta en l'àmbit de drets socials que no està donant resultats; en l'àmbit de la reducció de les desigualtats compten els impostos, com es reparteixen els impostos en aquest país, compten les prestacions autonòmiques i estatals. La més important en la reducció

de la desigualtat són les pensions i, per tant, la importància de protegir les pensions públiques al nostre país. L'habitatge, que actua en aquests moments com un element fonamental de desigualtat en el nostre país. L'accés a l'habitatge és un problema. És a dir, no és només una política concreta; no és que nosaltres ara..., bé, ho arreglarem amb la renda garantida. Miri, no, no va d'això. Va d'un conjunt de polítiques per reduir les desigualtats en les quals el Govern està treballant de manera coordinada amb altres departaments i que ens han de permetre, això sí, reduir aquestes desigualtats que tenim com a país, no?

Primer punt. Deia: «No, la cartera de serveis socials és molt urgent.» La sort d'haver estat diputat en aquest Parlament és que puc comptar les vegades que hem aprovat, com a mínim des de l'any 2015, la reforma de la cartera de serveis socials. Ni Esquerra Republicana ni Junts per Catalunya quan governaven ho van fer. I, per tant, per primer cop en aquests dos anys, el departament s'ha dotat d'un equip tècnic que ja està fent l'estudi tècnic de la reforma de la cartera de serveis socials. I continuem mantenint el nostre compromís de presentar una reforma de la cartera de serveis socials. Quan? Molt probablement el primer trimestre de l'any que ve. Ara, no seré presoner de les meves paraules: si per fer una bona cartera de serveis socials cal fer-ho a l'abril, ho farem a l'abril. No és qüestió de fer-ho ràpid; és qüestió de fer-ho bé, i amb participació i analitzant cadascuna de les fitxes, perquè és un canvi molt important. Allò que no s'ha fet en tants anys, i que ara reclamen alguns rapidesa, ho farem, i ho farem bé i ho farem ràpid. Però ull amb les exigències que es fan perquè no partim de zero, no?

S'ha parlat dels professionals, de la necessitat d'incrementar... Vam venir aquí a petició nostra a explicar, el llavors director de Provisió i jo com a secretari general, l'acord d'equiparació salarial. Vam venir a presentar l'estudi. Explicar-ho? crec que tenim alguna... Vostès van posar hora..., que encara no han posat hora perquè vinguem. Ho dic també perquè nosaltres venim quan considerin vostès. Ho vam demanar nosaltres fa més de mig any. Vindrem a explicar allò que ja hem explicat públicament, perquè s'ha aprovat abans de poder venir a explicar-ho de manera concreta aquí. Però ho explicaré un altre cop.

És la primera vegada que hi ha un acord entre sindicats i totes les patronals en el qual el canvi de sistema va de que quan una empresa, quan una patronal incrementen salari, nosaltres incrementarem les tarifes que paguem. I amb un compromís d'auditoria final i amb un compromís de comprovar si, efectivament, això s'ha portat a terme i amb les conseqüències que tindria no haver-ho portat a terme, generant diferents velocitats en el sector, fent que els treballadors i treballadores no només tinguin increments salarials, sinó que també posem a sobre la taula les millores de les condicions laborals. De vegades no és una qüestió només de sou, sinó de condicions laborals. I ho hem fet amb el Departament de Treball, i hem fet increments del sis i del vuit per cent. Els darrers que es van fer són del quatre i del cinc. Per tant, canviem el sistema, millorem la manera de pagar i, a més a més, amb tarifes molt millorades. I això són concrecions. És que ja està aprovat, ja està negociat, està presentat, s'està portant a terme ja en algunes empreses del sector. Ara, nosaltres hem de donar les dades quan les tinguem totes, a finals d'any, el primer trimestre, per saber com ha anat aquest primer any d'equiparació salarial, no?

La diputada del Partit Popular. Jo crec que he explicat el tema de les sis mil places. Aquesta és la concreció –vostès volien concreció–: sis mil places que tindrem fetes a finals d'aquest any i, per tant, el compromís de la legislatura, assolit. L'àmbit de la cartera de serveis socials també l'hi he comentat.

Les PUA. Per què hem tret les PUA ara? Perquè tenim pressupost. I no tothom ha participat de la mateixa manera en la possibilitat de tenir pressupostos. Les coses s'han de pagar. I, per tant, en el moment que tenim pressupostos, ràpidament –dos mesos després–, les PUA estaven en marxa. El 28 d'agost, 27 d'agost, les hem posat en marxa. Ho teníem tot preparat; en el moment que teníem crèdit, les posem en marxa. I podrem atendre les peticions dels anys 24, 25 i 26. I tenen, per cert –si algun dels ciutadans està escoltant–, fins al 2 d'octubre per poder fer la sol·licitud, que, per cert, van molt bé.

Sobre les prestacions a extutelats, a finals d'any estaran ja totes revisades. S'estan revisant de manera habitual i constant, i a finals d'any ho tindrem tot enllestit. No s'havien revisat mai, no s'havien revisat mai les prestacions dels extutelats. Ho tindrem llest a finals d'any, no?

Sobre el tema de Barnahus, si s'hi detecten problemes tècnics, el que hem de fer és solucionar-los. Vull dir, no té més. I a això ens hi posarem i ho analitzarem bé, no?

Vull deixar VOX per al final.

Senyora Lozano, amb el tema del pla estratègic de serveis socials, efectivament, hem avançat en el procés. El calendari de reunions..., entenc que gairebé durant aquest pròxim trimestre acabarem de concretar algunes d'aquestes accions i poder portar-ho a terme. Però és important que també el sector pugui participar-hi i pugui dir la seva.

Sobre el nou mapa de prestacions, recordar-los que ahir va haver-hi un acord de govern, amb el qual creem un grup d'especialistes que farà una proposta per fer no només un nou mapa de prestacions, sinó un estudi de com podem fer, com podem promoure una reducció de les prestacions per concentrar-les en tres o quatre i que sigui més fàcil per al ciutadà demanar qualsevol prestació de la Generalitat de Catalunya –qualsevol prestació de la Generalitat de Catalunya.

Sobre l'àmbit del sensellarisme, hi insisteixo, ens agradaria tenir la llei ràpida i, per tant, senyores i senyors diputats, doncs intentin accelerar el procés, no?

Jo crec que més o menys he respost a algun dels temes amb el temps que tinc.

Sobre el tema del pressupost, és que... No, deia la senyora Castillejo, no?: «Necessitem molt més impuls pressupostari.» El departament ha crescut un vint-i-vuit per cent, el seu pressupost, des de l'any 2023. Això són 1.000 milions d'euros més, amb 4.284 milions d'euros de pressupost total. En necessitem més? I tant. Però probablement no trobaran cap conseller que digui: «No, ja en tinc suficient. No necessito més diners», perquè els nostres reptes, especialment els reptes socials, són inabastables, no? I, per tant, és un bon pressupost. Podem avançar. Sabem quines són les polítiques que hem pogut tirar endavant. I, per tant, tot i que sempre en volem més, també convido el seu grup parlamentari doncs que faciliti l'aprovació de pressupostos i així facin vostès alguna esmena que permeti al Departament de Drets Socials tenir una provisió de pressupostos molt més àmplia. Serà un plaer poder fer-ho, no?

I, finalment, a la diputada de VOX. Seré molt breu. No sé si em preocupa més la seva ideologia feixista o la seva absoluta incompetència. Vostès desconeixen profundament el sistema social de Catalunya i d'Espanya, profundament, i es dediquen, per tant, a atiar l'odi i la divisió. Com es pot queixar vostè de que hi hagi una persona que no rebi la prestació per dependència o que hi hagi gent que s'està morint perquè no rep la prestació per dependència i que... ? Vostès què votaran aquesta tarda a les esmenes que van al Congrés dels Diputats? Vostès van votar en contra de la reforma de la llei de dependència. Vostès van votar en contra del reforç extraordinari del finançament per a la dependència. Vostès van votar en contra de la pròrroga extraordinària dels lloguers l'any 26. Van votar en contra de la revalorització de les pensions el 2026. Van votar en contra de l'escut social l'any 2026. Van votar en contra, també, de la reforma de l'article 49, sobre persones amb discapacitat. En contra de la llei del dret a l'habitatge. Vostès han estat fora de qualsevol tipus d'avenç social.

I tenia cinc minuts per poder preguntar i fiscalitzar el conseller de Drets Socials de la Generalitat de Catalunya, i, com que li és igual quina és la situació social de la immensa majoria de catalans i catalanes, centra la seva intervenció en els joves migrants sols, que són el 0,03 per cent de la població de Catalunya, no perquè els hi preocupi; perquè els interessa, perquè els interessa políticament. I li diré més: la solució de Ceuta, entre altres coses, passa perquè desbloquegin, el Partit Popular i vostès també, la capacitat de que els joves migrants sols puguin ser distribuïts al conjunt de la península. I deixin d'enganyar la gent dient que es retornaran tots, perquè, si fos possible des del punt de vista legal, probablement moltes comunitats autònomes ja ho haguessin fet. No es poden solucionar problemes de país mentint a la gent de forma descarada i considerant que la ciutadania no és prou llesta per entendre quin és el marc legal en el que viu.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, conseller. De nou li agraïm que hagi sol·licitat aquesta sessió informativa.
(*Ennatu Domingo i Soler demana per parlar.*) Sí, diputada.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Nosaltres voldríem obrir un torn de rèplica d'un minut si...

La presidenta

No està concretat el temps. *(Veus de fons.)* És una opció. Però, hi hauria algun grup parlamentari més interessat?

María Elisa García Fuster

Había entendido

Fitxer 7

que había tres minutos de réplica?

La presidenta

D'acord, doncs és un. Intentem fer-ho breu, si us plau. Entre un i dos minuts com a màxim. Si us plau, sí? Val. *(Remor de veus.)*

Ja he comentat que no estava planificat, però es pot sol·licitar aquest dret. Per tant, ho deixem entre un i dos minuts com a màxim. Si vols, sí. No. D'acord, doncs, diputada Domingo, màxim dos minuts. Li demanem brevetat.

Ennату Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Com deia, conseller, tot triomfalista i també to alliçonador. Vostè forma part del Govern que més ha incomplert les propostes que aprova aquest Parlament. Per tant, una mica d'humilitat sí que li demanaríem.

Des de Junts, evidentment, agraïm que hagin posat..., que hagin publicat les convocatòries de les PUA, de fet, nosaltres ja li vam demanar vuit vegades que posessin..., que les publicuessin, i per tant celebrem que estiguin ja publicades i que la gent s'animi a participar.

Tenen pressupostos, per tant, no tenen cap excusa per no complir els seus compromisos. O sigui, jo crec que no s'hi val posar el retrovisor, ni tampoc s'hi val amagar-se en el futur, i això és el que li ha dit tota l'oposició. Per tant, li preguntarem, en primer lloc, d'on vindran tots aquests diners, aquesta pluja de diners que han anat fent aquests darrers dies. Entenem que els diners que tenien del nou finançament ja se'ls han menjat, ja està, i per tant, ens agradaria que aclarís més d'on vindran tots aquests diners que ens han anat anunciant.

En segon lloc, li voldria preguntar, doncs, ara que ha començat el curs escolar, pel que fa a l'àmbit de la discapacitat, quin paper ha tingut el departament pel que fa als infants i alumnes que avui són sords signants amb LSC que no tenen integrat un intèrpret quan el curs escolar ja ha començat. A nosaltres ens agradaria saber, perquè ja hem registrat preguntes escrites, però sí que si pot concretar les mesures que han pres per poder donar resposta, precisament, a la inclusió de tots aquests alumnes a l'educació.

I finalment, quina valoració farà, com ha parlat de l'àmbit de la inclusió de les persones migrants, però en general, el tema en l'àmbit del català, quina valoració fa del Pacte Nacional per la Llengua i el paper que ha tingut el departament en complir els compromisos del departament. Nosaltres ens hem estat mirant això, també creiem que ha de ser una prioritat perquè els objectius són súper abstractes i a més, pel que veiem, no s'ha complert res.

La presidenta

Gràcies.

Diputada Driouech.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, presidenta.

Conseller, vostè ha dit que la cartera de serveis estan treballant perquè han creat un grup d'experts i que en principi, en breu es presentarà aquesta aprovació, i ha dit que no hi havia res fet. Conseller, alguna cosa el conseller Campuzano va deixar feta, vostè tenia l'oportunitat de no començar de zero. I ara vostè ha dit: «no, jo aquí, ho he reclamat i vaig a provar...», té l'oportunitat de fer-ho. Presenti-la, actualitzi-la i presenti-la, perquè és el que necessita els serveis socials en aquest moment per poder donar solució eficient a la realitat i a les desigualtats que cada cop són més presents.

Ha parlat vostè de l'equiparació salarial. Vostè i jo sabem que aquest acord és important, però no és suficient, perquè tots els serveis que queden fora de la cartera de serveis no es contempla aquesta equiparació salarial, com vostè pretén solucionar aquesta desigualtat que existeix entre els serveis de cartera i els que no

estan a la cartera. Vostè ha parlat de l'ingrés mínim vital i de la renda garantida de ciutadania. Nosaltres aquí, conseller, el que li demanem és que realment hi hagi un compromís en l'acompanyament a la inserció social i laboral de les persones que són receptors d'aquesta prestació, perquè cal que l'administració pública assumeixi aquesta responsabilitat de poder acompanyar la inserció laboral en aquells casos que és possible i viable, i social en aquells casos que també és viable.

I per últim, conseller, vostè ha dit respecte a aquest reforç de la convivència i la cohesió social que compartim que cal treballar en aquesta pertinença compartida, i compartim que a través de les administracions locals, com ho pensa fer?

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Diputada Berenguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies, conseller.

Sí que m'agradaria alguna resposta d'alguna pregunta que ha formulat i no s'hi ha referit, que era la valoració per part dels equips bàsics de salut. Quant a la dependència, tenim el Departament de Salut en aquests moments molt tensionat, i si aquesta càrrega de feina afegida pot suposar controvèrsies o discrepàncies per part d'aquests professionals, i això ho tenen contemplat o de quina manera. I també jo he estat molt concreta quant a la sentència de l'Audiència Provincial de Barcelona, en quant a la DGPIA i si això tindrà alguna repercussió directa a la DGPIA i també al Departament de Drets Socials, quan aquest organisme depèn directament de vostè, i significarà algun nou replantejament, canvi de model..., el què.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada.

El torn de paraula diputada García.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora presidente. Gracias, señor Moreno.

Mire, ha empezado esta comparecencia hablando del reparto de MENAs que ha aceptado Salvador Illa que acabaran a cargo del Departamento de Derechos Sociales, de su impacto en la seguridad en las calles de Cataluña y en el bolsillo de los catalanes, puesto que lo pagaremos entre todos con nuestros impuestos, y también sobre el fraude de la DGAIA y las empresas investigadas por Fiscalía. Le he señalado el esfuerzo que hacen muchas familias catalanas para llegar a final de mes mientras ustedes se gastan el dinero de nuestros impuestos en MENAs, en esMENAs y en estas empresas a las que paga el Departamento de Derechos Sociales y que hacen negocio con la inmigración ilegal. Y le he dado tres nombres: Raquel, madre de la, paciente de L de nueve años de edad, no ha recibido la ayuda L, no la ha recibido; Francesc, que vive en la calle después de haber cotizado treinta y cuatro años, y de Jesús, una persona dependiente que vive en la indigencia y lleva dos años esperando que ustedes vuelvan a resolver su dependencia, su expediente. La exconsejera Martínez Bravo tenía estos tres nombres y no ha movido un dedo. No divaguen. No diga si me importan o no me importan. Hagan algo, y ya, está haga algo por ellos y ya está.

Y señor consejero, ni odio ni incompetencia. Primero, no ha sido VOX el que ha dicho que volvería a todos los invasores de Ceuta a sus países, ha sido Marlaska el que lo ha dicho. Nosotros sabemos perfectamente que no va a volver ni uno. Miente. Miente usted, igual que miente Pedro Sánchez, igual que miente Salvador Illa, igual que miente Marlaska.

Y segundo, ¿qué parte de no votaremos en contra de todo lo que presente el Partido Socialista, porque sabemos que ninguna de las leyes repercuten positivamente en los españoles? ¿Qué parte de eso no han entendido ustedes? Y sobre todo, porque no pensamos ni queremos dar alas ni contribuir con este gobierno corrupto y traidor. Gracias.

La presidenta

Gràcies.

Diputada Lozano.

Núria Lozano Montoya

Gràcies.

És curiós que els menors indefensos siguin invasors i l'exèrcit israelià, en canvi, està de pícnic a Gaza.

Bé, cenyint-nos al tema, parlava vostè de la pròxima ordre de tarifes, però pensem que hagués resultat adient aplicar potser una major exigència temporal pel que fa a l'actualització de l'escandall de costos, també una adaptació de les ràtios i de l'actualització de la cartera de serveis. Ho considerem necessari i fins i tot que s'hagués produït abans de la negociació del nou contracte programa sobre la base d'una cartera de serveis obsoleta que no respon a les necessitats actuals, molt més complexes. Una mancança que amoïna i no poc al Tercer Sector a què vostè feia referència com a col·laborador clau i que haurà de seguir cobrint qüestions que no formaran part de les tarifes sense que s'hagin revisat ni les ràtios ni l'escandall de costos.

En matèria de equiparació de salaris, subscric el citat per la diputada Driouech i, per tant, no m'hi detindré més. Reconec una certa sorpresa pel que diuen respecte al concurs de les residències Balàfia, perquè és el primer cop que verbalitzen possibles deficiències, i sorprèn encara més perquè són els únics centres a Lleida que tenen servei d'infermeria 24 hores, el que es tradueix en menor índex de derivacions hospitalàries de la demarcació, però també pel caràcter qualificat, els perfils professionals i l'estabilitat de la plantilla que aspira a la resta de centres que sempre es planyen de la rotació de personal com a resultat de les condicions laborals, el que condueix a una major qualitat de la prestació d'atenció a les persones usuàries. Considerem el model de gestió pública directa com una bona pràctica a estendre, pensem que no podem renunciar a mantenir els operadors públics d'aquests serveis, que cada cop tindran més rellevància davant de l'augment de l'esperança de vida i el consegüent envelliment de la població.

I ja per finalitzar, per no allargar-me més, ho resumiré amb una idea. Necessitem drets de ciutadania per a tothom i no caritat per als pobres. Crec que és una idea clau, i vostè haurà de decidir si serà el conseller que perpetuarà l'assistencialisme que ho externalitza tot o si, en canvi, ve a fer la transformació del sistema. A nosaltres ens agradaria pensar que volen fer la transformació del sistema. De moment, haig

de dir que la compareixença em genera seriosos dubtes sobre el rumb de les polítiques del departament en aquesta clau.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Diputada Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Moltes gràcies. Tan de bo, conseller, el seu departament agafés algunes de les mesures que proposa la CUP al pressupost, estaríem encantades. Per exemple, nosaltres entenem que la gent gran ara mateix s'ha convertit en un nínxol de negoci. Hi ha una necessitat cada vegada més gran de cures que reconeixem, una necessitat garantida amb diners públics, però que massa sovint l'Administració el que decideix és que això compra serveis al mercat en lloc de construir capacitat pública pròpia. Doncs aquí nosaltres tenim una proposta claríssima, i és acabar amb l'especulació a les cures, desmercantilitzar totes les residències de les persones grans. Gestió pública i gestió delegada no són el mateix, tot i que la seva explicació, la seva resposta, sembla que per a vostè sigui el mateix. Una plaça pública tant és qui les gestioni, i al darrere del funcionament ja es veu que no és això la realitat. I així aprofito per tornar a fer les preguntes que li he fet el primer torn i que no han quedat respostes i que tenen a veure amb això, la mercantilització de les cures i la mercantilització dels serveis a les persones grans.

Li demanava per les ràtios. Les ràtios són diferents en una residència pública que en una residència amb gestió delegada. Una persona cuidadora per cada set residències públiques, una cada deu si és una gestió delegada, això faran algun canvi o perpetuarem aquesta situació en què la qualitat es mesura en funció de quin territori caus i si el teu espai té places públiques o no en té? Perquè per a mi la gestió delegada no són places de gestió pública.

També li preguntava, perquè amb algunes d'aquestes residències amb gestió delegada o amb gestió privada, la patronal vol eliminar drets de les persones residents modificant els reglaments interns. En algunes d'aquestes residències que estan gestionades per la gran patronal de les residències i, per tant, entenem que el

coneixement que tenim d'algunes és algo que serà extensiu, s'estan introduint clàusules sancionadores per restringir l'entrada a la residència de familiars, vulnerant els seus drets fonamentals tant per als residents com per als familiars, en un intent d'imposar una espècie de llei mordassa a qui gosa protestar quan es detecten deficiències i incompliments de l'empresa gestora, impedit el dret legítim a la reclamació. I d'això sabem que el departament té coneixement i que encara tampoc no havia donat resposta.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies.

I per últim, Grup Parlamentari Socialista.

Mónica Ríos García

Gràcies, presidenta.

Bé, jo també voldria contestar a VOX, perquè estic una mica cansada ja de que ens insultin a cada intervenció. I jo demanaria que, si us plau, faci propostes, perquè clar, vostè només ve aquí a carregar contra aquest 0,03 per cent de la població que són menors, però no fan propostes. Per què? Evidentment, perquè no poden fer-les, perquè no els votaria ningú. Perquè vostès idolatren a Miley, és el seu referent, el seu líder a seguir, i resulta que en vint anys a Argentina la tendència a la mortalitat infantil anava a la baixa; per primera vegada Miley el que ha aconseguit és que la corba pugi i s'incrementi la mortalitat infantil, Vull dir que..., perquè la gent sigui conscient de a qui ha de tenir por, i no és precisament als socialistes.

Bé, sobre el què deia Junts, propostes de resolució, que no, que incomplim... Bé, el conseller ja ha parlat que el 2015 ja aprovàvem propostes de resolució de la cartera de serveis, per tant, dubto que nosaltres incomplim més del que han complert ells. I no el retrovisor, el punt de partida, estaran d'acord amb mi, que sí o sí determina les mesures i el temps per poder buscar solucions a problemàtiques i reptes que necessiten de transformacions estructurals que no s'aconsegueixen instantàniament, malauradament, que requereixen d'un temps per veure els resultats. Però els he de dir que els socialistes estem determinats a aconseguir que

es generi prosperitat a Catalunya, però que aquesta prosperitat, evidentment sigui compartida per tal de reduir les desigualtats existents dels catalans i les catalanes. I reiterem que estenem la mà, evidentment, al Govern i a la resta de grups parlamentaris per treballar en aquest sentit.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada.

Li donem el torn de paraula al conseller.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Raúl Moreno Montaña)

Gràcies, presidenta. Diputats.

Senyora Domingo, diputada Domingo, nosaltres complirem

Fitxer 8

els compromisos. Som bastant... Ens hi pensem bastant abans de fixar quin és el compromís que volem complir, perquè tenim la responsabilitat després de poder donar comptes en aquest Parlament. Per complir els compromisos i per fixar-los, cal saber d'on venim. Potser molesta que posem el retrovisor, però és que de vegades a la vida hem de posar el retrovisor per saber d'on venim. I exigir allò que prèviament, tenint la possibilitat, no s'ha fet al que gestiona ara es pot fer. Es pot fer, però amb una certa coherència. No demanin vostès transformacions en dos anys o en quatre que no s'han fet en deu o en dotze. I això jo crec que ho entén tothom.

Diners? Sí, falten diners. Nosaltres volem més. Més. De fet, volem 4.500 milions d'euros més. I, per tant, Catalunya necessita un nou model de finançament. I convido a totes les forces polítiques que reclamen millores en el sistema social, que reclamen millores per al país de Catalunya, que contribueixin a que això sigui una realitat.

Sobre el Pacte Nacional per la Llengua, aquesta mateixa setmana vaig tenir una reunió amb el conseller de Política Lingüística justament per aprofundir en aquest tema, perquè hem fet algunes accions, però considerem que podem millorar-ho. Des de l'àmbit de les cures, des de l'àmbit residencial, aquí és veritat que podem tenir marge de millora.

Senyora Driouech, evidentment. Jo quan parlava dels governs anteriors... És que són molts anys. I, per tant, parlava de que l'any 2015 jo entro com a diputat a aquest parlament i no ho sé, haurem aprovat, amb vostè mateixa, quinze, vint, trenta vegades l'actualització de la cartera de Serveis Socials? El senyor Campuzano va fer coses? I tant. I tant! I les hem aprofitat totes. Des de la part de discussió amb algunes entitats del tercer sector, que tenien ja l'estudi d'algunes fitxes, com ell va iniciar l'escandall de costos. Que, per cert, hem acabat. Ho dic perquè aprofitem tota la bona feina feta pel senyor Campuzano. Faltaria més. Però que abans del Campuzano també hi havia realitzat. Hi insisteixo: jo des de l'any 2015 que hi soc, aquí.

«L'acord d'equiparació no és suficient.» És el que s'ha signat i el que hem proposat, i és molt millor a qualsevol dels altres que s'han presentat abans. És molt millor. Hi insisteixo: totes les patronals, UGT i Comissions. I, per tant, s'ha signat i nosaltres el complirem. I anirà en funció de si estan a la cartera on estan a la cartera. Per això és important que la cartera sigui una bona cartera. A la cartera... També hem de dir: «Tothom vol que el seu servei estigui a la cartera.» I hem de racionalitzar la cartera de Serveis Socials. Ja saben vostès, que la coneixen, que cal fer-li una revisió i una simplificació. Que no vol dir reducció de serveis, però una simplificació també en la seva tramitació.

Estic d'acord amb vostè quan deia: «La renda garantida de ciutadana ens ha de servir també per fer l'acompanyament a la inserció laboral.» Completament d'acord. I aquí també crec que, com en el tema de la llengua, hi ha marge de millora i hem d'intentar que això sigui més fàcil. Més encara quan tenim una situació laboral molt bona a Catalunya, tant des del col·lectiu jove com al conjunt de la població.

Parlar del tema de migracions. Deia al meu discurs que pensem que la millor integració es fa als barris, es fa a les ciutats. És allà on es produeix una integració real dels col·lectius que venen de fora. I aquí un suport als ajuntaments, als professionals de carrer, als serveis socials de base, als integradors, etcètera, que fan una feina fantàstica. Hem de donar suport a aquesta xarxa local i, per tant, la intenció que tenim nosaltres és enfortir els serveis d'atenció ciutadana que estan en

aquests moments donant servei a la Generalitat de Catalunya a través d'entitats del tercer sector o d'altres empreses en l'àmbit local.

A la senyora Berenguer, sobre els equips de salut i el fet que pot suposar fer-se càrrec del pla Cura, hi ha dues proves pilots en aquests moments. Està funcionant bé. Estem dissenyant el sistema perquè no sigui una càrrega administrativa per als treballadors i treballadores. Tenim sistemes informàtics que ja es comencen a parlar i, per tant, podem accedir a les dades de manera que automatitzem tot el procés. No només pels professionals, sinó perquè així reduïrem el temps d'espera. Per tant, aquesta contribució dels professionals de salut i dels equips de treballadors i treballadores socials dels CAPS no ha de suposar el pla Cura una sobrecàrrega laboral i, de fet, a les proves pilot que estem tenint funciona molt bé.

En l'àmbit de la DGPIA i l'Audiència, escolti'm, els anys que s'investiga el tema de DGAIA no corresponen a aquest govern. Els fets s'estan investigant d'anys enrere. Nosaltres hem vingut aquí a canviar el model. A canviar una DGAIA per una DGPIA. A posar la prevenció sobre la taula. Si vostès volen, venim aquí i expliquem quins són tots els canvis que hem fet. Tenen la possibilitat de fer-ho, hi insisteixo. Nosaltres encantats. Per tant, el que l'Audiència Nacional, les investigacions que estan en marxa determinin, nosaltres aprendrem del que determinin per tal de modificar allò que calgui modificar. Ja n'hem fet a través de la Sindicatura, de l'informe de la Sindicatura de Comptes i la Sindicatura de Greuges, algunes modificacions estructurals a la pròpia DGPIA. Ara, hi insisteixo. Els fets que s'investiguen no corresponen a la gestió d'aquest govern. I nosaltres solucionarem tot el que estigui a les nostres mans perquè el sistema funcioni millor. Però no ens facin responsables d'una gestió que no ha estat nostra. Ens fan responsables de la nostra gestió, però no de la que no ha estat nostra.

I a la diputada de Comuns, el tema de l'escandall de costos ja està enllestit. És un tema que ja està enllestit. La cartera l'estem fent en coordinació amb la Taula del Tercer Sector i, per tant, les entitats ja estan des del principi en el disseny de la pròxima cartera de Serveis Socials. En el cas de les residències Balàfia 1 i 2 i de la qualitat del personal, que és cert que és un personal molt qualificat, en qualsevol cas, el personal es subroga. En qualsevol cas, el personal es subroga.

A la senyora Castillejos, de la CUP, desmercantilitzar totes les residències del país. Això està molt bé, però ara hem d'anar una mica més enllà. Com ho paguem? Com ho paguem? I, per tant, és a dir, més enllà de dir-ho, bé, de vegades, quan un fa la proposta ha de dir com ho ha de fer. En aquests moments, no estem en disposició d'atendre això. Les ràtios. Totes les residències tenen una ràtio d'1/10. És al que obliga. Totes les residències tenen una ràtio d'1/10. A la pública, les residències públiques i de gestió delegada, la ràtio és d'1 per 7,5. I fins i tot n'hi ha algunes de l'àmbit privat que milloren aquesta ràtio en funció de la situació que tenen. Nosaltres ens plantejem incrementar o abaixar les ràtios? A curt termini, no. Per què? Perquè també hem de veure si el mercat laboral respon a aquesta necessitat. I saben vostès també quins són els problemes des del punt de vista dels recursos humans que tenim en l'àmbit de les cures. No diem que no, però a curt termini aquest no serà un plantejament per part del Govern. I amb el tema de modificar els reglaments interns, vostè estava parlant d'un cas concret d'una residència molt concreta que nosaltres hem respost a Residències 5+1 sobre quina és la nostra posició al respecte.

La presidenta

Doncs donaríem per finalitzada la sessió informativa. Agraïm de nou i agafem el guant de la pròxima sessió informativa sobre equiparació salarial, que ja ho teníem previst amb la mesa en breu. D'acord? Gràcies. Fem un recés de tres minuts.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

Fitxer 9

La presidenta

Diputats i diputades... (*Pausa.*) Diputats... D'acord, ara crec que sí que estan gairebé tots els diputats i diputades.

Compareixença del secretari general del Departament de Drets Socials i Inclusió davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió per a presentar l'Informe social de Catalunya 2025: diagnòstic d'un país en transformació.

357-01323/15

Podríem fer el segon punt de l'ordre del dia. Anem trenta minuts... Sí, abans si hi ha alguna substitució a informar.

Mónica Ríos García

Sí, ho dic per després. Per les votacions, la diputada Conchi Jiménez substituirà la diputada Judit Alcalá.

Gràcies.

La presidenta

Doncs, de nou donem la benvinguda al secretari general, el senyor José Manuel Gil Meneses, que ens ve a explicar i a presentar l'Informe social de Catalunya 2025: diagnòstic d'un país en transformació. Quan vulgui.

José Manuel Gil Meneses (secretari general de Drets Socials i Inclusió)

Bon dia a totes i a tots, presidenta, diputades, diputats. Comparec avui per presentar el primer Informe social de Catalunya. Varen demanar fer-ho davant d'aquesta comissió amb una convicció clara: un diagnòstic de les condicions de vida de la ciutadania no pot quedar en un despatx tècnic i ha de ser matèria de debat públic, essencialment davant de qui representa el país.

Vivim un temps de transformacions de fons: econòmiques, demogràfiques, tecnològiques i climàtiques que, a més, arriben alhora i defineixen les condicions de vida de la gent. Davant d'això, un govern pot triar dues formes de com operar. Podem reaccionar a cegues, d'una forma reactiva als problemes segons ens van produint, o bé podem intentar anticipar-nos intentant actuar amb el coneixement per preveure i millorar les nostres maneres d'actuar. Aquest informe és una aposta clara precisament d'aquesta segona via. No es pot transformar allò que no es coneix i volem posar el coneixement al servei del projecte col·lectiu de progrés i cohesió.

Evidentment, aquest informe és un diagnòstic integral i sistemàtic basat en evidència, en dades estadístiques oficials, en enquestes i en registres. Una eina que sempre que s'ha pogut, que les dades ho han permès, desagrega per sexe, per edat, per origen i per renda, amb una mirada territorial. Un informe que neix d'una vocació de continuïtat, no d'una fotografia estàtica sinó recurrent, cridat a consolidar-se edició en edicions, convertint les fotos estàtiques en un vídeo continuat.

Per tant, no es tracta de fer un catàleg de mesures ni un pla de govern. No és un instrument de propaganda ni un relat alarmista. No és un recull dispers de diagnòstic sectorials. Ve a omplir un buit que realment teníem en aquesta qüestió i és poder tenir una mirada de conjunt.

A més, voldria subratllar un aspecte que per nosaltres és molt important. L'informe separa el diagnòstic de la decisió política. El diagnòstic aspira al rigor i a poder ser compatible amb tothom. Aquesta és la garantia de que sigui un instrument útil per a tothom, per a tots els grups d'aquest Parlament.

Com s'ha elaborat? Ha estat impulsat pel Departament de Drets Socials i Inclusió, però han participat de manera transversal la major part dels departaments de la Generalitat que estan implicats. I s'ha fet adoptant un marc de referència internacional, el marc pressió-situació-resposta que planteja l'OCDE. La pressió perquè ajuda a identificar què està tensionant la societat en cadascun dels moments. Situació perquè ajuda a l'observar com aquestes dinàmiques es tradueixen en condicions de vida i en desigualtats i resposta per analitzar com està responent el sistema públic.

Això ens ha permès desenvolupar sis grans idees de diagnòstic. La primera és que l'economia creix, però el repartiment és desigual. Portem un creixement encadenat, del 2,4 per cent anual de mitjana en l'última dècada, un atur del 8,2, el més baix des del 2008. Però tot i així, l'u per cent acumula el 27,5 per cent de la riquesa, cinc vegades més que el cinquanta per cent més pobre, i gairebé un dotze per cent de persones ocupades estan en risc de pobresa. Realment, avui en dia treballar no garanteix seguretat econòmica i tranquil·litat.

Segona qüestió, el cost de la vida està pressionant a les famílies, especialment a través de l'habitatge. Els salaris nominals pugen un vint-i-vuit per cent des del 2008, però el poder adquisitiu real només ha caigut un 3,3 i a sobre el sis en l'últim quartil. La major part dels béns essencials, com veieu i especialment l'habitatge, tenen un creixement molt, molt important. El lloguer gairebé des de l'any 2000, un cent trenta per cent. Tres de cada deu llars llogateres hi destinen el quaranta per cent o més dels seus recursos al lloguer. Per això, moltes famílies no noten la bonança dels indicadors. L'habitatge és el principal multiplicador de desigualtat.

La pobresa persisteix i condiciona la igualtat d'oportunitats. Gairebé dos milions de persones, un quart de la població, està en risc de pobresa o exclusió social. Això és molt més greu amb els infants, un 36,5 per cent, i tot i que la pobresa general es redueix lleugerament, la pobresa infantil creix. Sabem que aquestes condicions posen en joc les trajectòries educatives i vitals de tota una generació. Per tant, no és només un problema actual, sinó que això està esdevenint sobretot un problema de futur per al nostre país.

El canvi demogràfic està tensionant el sistema de cures. Catalunya en els últims vint-i-cinc anys ha passat de sis a vuit milions d'habitants. Una de cada cinc persones en aquest moment ja supera els seixanta-cinc anys i en el 2050 serem tres de cada deu. Tenim una fecunditat en mínims, 1,08 fills per dona, i més de 320.000 persones grans viuen soles.

En aquest context, la immigració s'ha consolidat com un pilar. Representen el divuit per cent de la població. Han nascut a l'estranger i ocupen el vint-i-vuit per cent de les persones ocupades. És una oportunitat de futur i alhora un repte d'acollida en igualtat de drets, que encara desgraciadament no tenim resolt.

Cinquena, cal reformar el sistema de protecció social. És un sistema que amorteix la crisi i redueix la desigualtat de renda gairebé un setanta-u per cent, però no és igual en tots els casos. El sistema de pensions per a la gent gran és el que millor funciona, amb un setanta-dos per cent sobre l'efecte retributiu total. La sanitat i l'educació tenen més impacte retributiu que tot el sistema fiscal, amb una reducció de desigualtats del 4,6 per cent en l'índex de Gini.

Tot això acaba generant un país a dues velocitats. El creixement poblacional es concentra a l'entorn de Barcelona i el litoral, mentre comarques com l'Alt Urgell o la Terra Alta perden població i envelleixen. A Ponent i al sud, el cost de la vida baix no es redueix amb menys pressió, vers al contrari. La limitació d'ingressos hi genera taxes d'esforç per a aquesta població superiors a la mitjana. La immigració es concentra en l'àrea metropolitana i el litoral, però la immigració a l'interior compleix una funció estructural, sosté l'activitat agroalimentària i frena la despoblació.

Tot i això, aquestes sis plantejaments, manca un..., planteja un espai de reptes i oportunitats. Els reptes estan molt clars. El cost de la vida i l'habitatge segurament

és el més important, la pobresa infantil i la desigualtat material, el fet que les trajectòries laborals avui en dia ja no assegurin l'estabilitat i la seguretat i unes bretxes que, quan no s'absorbeixen, alimenten la desafecció de les persones.

Però el diagnòstic també presenta tots uns actius positius de país: una economia dinàmica i diversificada, la capacitat innovadora i adaptació provada davant els grans reptes recents, un estat del benestar consolidat amb un sistema de protecció social fort, encara que no resolgui totes les necessitats, i una immigració com una oportunitat econòmica, laboral i demogràfica. Tot això constitueix una finestra d'oportunitat

Fitxer 10

que no ens podem permetre perdre. Per tant, això genera una sèrie de prioritats que es desprenen d'aquest diagnòstic. S'ha de situar el cost de la vida i l'habitatge al centre de les polítiques socials. Hem de garantir la igualtat d'oportunitats i reduir la pobresa infantil. S'ha de reforçar la seguretat econòmica al llarg del cicle de la vida. Hem d'adaptar la salut i les cures a una societat més envellida i diversa. I hem de guanyar capacitat preventiva i de coordinació.

Per aquest plantejament, la resposta del Govern doncs és precisament, com deia fa un moment el conseller, poder disposar d'un pressupost en el 26 de 4.248 milions, un vint-i-vuit per cent més gran que el darrer pressupost aprovat el 23, i que, a més, és un pressupost que es canalitza en cinc grans línies d'acció: el pla Cura, amb l'objectiu principal de reduir les llistes d'espera, facilitant prestacions econòmiques mentre l'espera una plaça o un servei públic; amb PIAs exprés, per agilitzar l'accés a les prestacions quan lo que es desitja és una prestació de cuidador no professional; amb equips bàsics de salut com a noves portes d'entrada a la dependència, i amb una simplificació administrativa i de transformació tecnològica que permeti una major agilitat.

La pobresa garantida i d'ingressos. La gestió, com deia el conseller, properament, conjunta de l'ingrés mínim vital i la renda garantida de ciutadania ha d'afavorir una gestió més segura, àgil i millor, però també la reforma de la llei de la renda garantida o l'estratègia de lluita contra la pobresa infantil o la nova llei del sensellarisme, que està en tràmit. S'ha de fer una transformació de protecció de la infància i

l'adolescència –aquest és el sentit de la transformació de l'antiga DGAIA en la DGPPIA– reforçant-ne l'estructura i incrementant recursos, reforç dels serveis d'intervenció educativa i dels EAIA de l'àmbit local; creació de les comissions de tutela o les garanties d'advocat d'ofici a les famílies des del *minuto cero*.

S'ha d'abordar l'envelliment. Increment de places residencials i construcció de noves residències públiques després de més d'una desena d'anys sense fer-ho. Reforç del servei d'ajuda a domicili, amb un increment del preu molt espectacular vinculat al nou contracte programa que pròximament es signarà. Una nova llei de gent gran, que està en tràmit, o l'impuls de polítiques d'envelliment actiu, perquè no és només assistència i servei a la gent gran. I tot això d'acord amb el sector: l'acord d'equiparació salarial de 150 milions anuals per afavorir l'acord de salaris; l'increment de tarifes vinculat al compromís i al comportament d'aquests salaris; l'actualització i revisió de la cartera o el sistema de seguiment, control i qualitat dels serveis.

El diagnòstic i la resposta, doncs, apunten en la mateixa direcció, i aquest és el sentit de l'informe. No ens podem plantejar que la desigualtat i la pobresa són només fenòmens que ens passen, que tenim mala sort, que estan aquí o que ens hem de resignar; aquests són el resultat de decisions i d'estructures que podem canviar. Aquest diagnòstic, per tant, no és un punt final, sinó un principi, un principi obert al diàleg amb els grups d'aquesta cambra i amb el sector social, al servei d'una Catalunya que creix, que genera benestar i que no ha de deixar ningú enrere perquè aquesta prosperitat sigui veritablement compartida

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltíssimes gràcies, secretari general. Ara és el torn de paraula dels grups parlamentaris. Diputat Padrós, del Grup Parlamentari de Junts, quan vulguis. Tres minuts.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, presidenta. Senyor Gil, senyor Ríos, bon dia. Senyor Gil, secretari general, aquest informe és una bona diagnosi. És un informe de gran nivell acadèmic, és rigorós, té dades i reconeix els límits del sistema. I és interessant que reconegui els

límits d'un sistema que ni de bon tros està dimensionat per a la Catalunya dels 8 milions. Així i tot, vostès ja gosen parlar de forma molt irresponsable de la Catalunya dels 10 milions. A més, ho fan sense la capacitat de gestionar amb bon criteri i amb bon govern la Catalunya dels 8 milions. A més, li diré una altra cosa: és vergonyós i incomprensible, tenint en compte, eh?, la situació, que vostès mateixos, autors d'aquest informe que reconeix que els recursos són finits, que no defensin que els catalans hem de gestionar a Catalunya els recursos que generem, perquè en generem, de riquesa, i molta. I, gràcies a vostès i als seus socis d'investidura, el que gestionem són engrunes. La prosperitat de Catalunya compartida amb qui exactament? S'imaginem com seria aquest informe de diferent si a Catalunya gestionéssim els nostres més de 22.000 milions d'euros més cada any? A més, durant mig matí el conseller dient que tot va bé, i ara vostè ve i ens presenta un informe que els desmenteix. Potser que la propera vegada vingui vostè primer i expliqui les misèries i després vingui el conseller i ens digui que tot és fantàstic i que Catalunya és el país de les meravelles i que vostès tot ho fan bé. Per cert, l'hi torno a dir, eh?, hi insisteixo: com seria aquest informe si a Catalunya gestionéssim els nostres més de 22.000 milions d'euros més cada any?

Com li deia al principi, és un bon diagnòstic, però és evident que un bon diagnòstic no cura res ni ningú. Junts per Catalunya li formulem dues preguntes, i ens agradaria molt que ens les respongués, donat que avui respondre preguntes sembla que costa molt. La primera. L'informe diu que el cost de la vida absorbeix el noranta-cinc per cent –un minut– de la renda de les llars. Aquest Parlament va aprovar a l'abril, a proposta de Junts, la Resolució 678/15, demanant un índex català del cost de la vida familiar per fixar els llindars de les prestacions amb criteris catalans, no amb barems homogenis de l'Estat. Han passat cinc mesos. La pregunta és: on és l'índex català?

La segona. L'informe diu que el seixanta-sis per cent de les persones amb dret a l'ingrés mínim vital no el reben, no el cobren, i que només l'onze per cent de les llars elegides reben el complement d'infància. Són drets reconeguts que no s'exerceixen. La Resolució 679/15 els donava sis mesos per presentar un pla català contra el no accés, en finestra única i atorgament automàtic. El termini venç a l'octubre. Avui és 16 de setembre de 2026. Li pregunto: el tindrem? Li demanem respostes

concretes, que, tal com he dit abans, sembla que avui són escasses. Senyor Gil, les persones volem drets socials efectius, no teòrics, carregats de proclames i evasives. Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat Padrós. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Diputada Driouech, tres minuts.

Najat Driouech Ben Moussa

Moltíssimes gràcies, presidenta. Bon dia, secretari. També donar-li la benvinguda a aquesta comissió al senyor Ríos. I també agrair, no?, aquest informe. Un informe que crec que hem de començar a reconèixer en una cosa, i és que disposar d'un informe d'aquestes característiques nosaltres creiem que és molt important, perquè per fer unes bones polítiques públiques necessitem dades, evidència i una fotografia rigorosa de la realitat, i aquest informe ens ofereix precisament això, una mirada transversal sobre el país i sobre les grans transformacions que estem vivint.

Però, també, permeti'm que des d'Esquerra faci un pas més. Un diagnòstic només té sentit si serveix per prendre decisions, i aquí és on crec que tenim el gran repte. Perquè l'informe ens parla d'un país en transformació, però nosaltres hem de preguntar-nos el següent: transformació cap a on i per a qui? Aquestes són les grans preguntes que ens hem de fer. Perquè Catalunya pot créixer econòmicament, sí, i al mateix temps tenir famílies que no arriben a final de mes; pot generar ocupació i al mateix temps tenir persones treballadores que no poden accedir a un habitatge; pot tenir més esperança de vida i al mateix temps tenir necessitats de cures i de persones grans en situació de soledat no desitjada; pot tenir més diversitat i al mateix temps veure créixer els discursos d'odi racista als seus barris, i pot tenir més recursos i capacitat econòmica i al mateix temps mantenir desigualtats que condicionen l'origen social i el futur del nostre país. Per tant, el que ens diu aquest informe és que el principal repte no és només créixer, sinó que és repartir millor.

I aquí hi ha, per nosaltres, una qüestió ideològica de fons, com a Esquerra Republicana, i és que des d'Esquerra Republicana defensem que els serveis públics, les polítiques socials han de ser eina de redistribució i d'igualtat d'oportunitats. No

volem una Catalunya que simplement s'adapti a la transformació; volem una Catalunya que decideixi com vol transformar-se. I, especialment, volem posar el focus en una qüestió que per nosaltres és fonamental, i és l'ascensor social. Perquè durant molt de temps hem explicat que l'escola pública, els serveis públics i l'esforç permetien avançar socialment, però avui hem de preguntar-nos si això continua sent així, si una criatura que ha nascut en una família amb menys recursos té avui les mateixes oportunitats que una criatura que ha nascut en una família amb més recursos, i si l'accés a l'habitatge, la precarietat laboral, la desigualtat educativa o l'origen familiar no estan començant a determinar massa el futur dels nostres infants i joves.

I per això crec que aquest informe ha de servir també per obrir un debat polític, i és quines polítiques públiques necessitem perquè aquesta transformació no generi més desigualtats; quines són, al seu parer, secretari, les tres grans decisions polítiques que el Govern hauria de prendre a partir d'aquest informe. Aquesta seria la gran pregunta en resposta a la presentació d'aquest informe.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari del Partit Popular. Diputada Berenguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies de nou, presidenta. Gràcies al secretari general, senyor Gil, i al senyor Ríos per la presentació i l'elaboració d'aquest informe. La nostra pregunta és quan començarem a veure la llum de tot això, especialment en aquell bloc de pobresa i, en concret, de la pobresa infantil. Tenim un departament que ha crescut –ens ho ha dit així el senyor conseller– doncs amb recursos humans, amb mitjans tecnològics, estratègia catalana, però la realitat objectiva és la que és. Es va dir de combatre la pobresa infantil, de revertir les xifres, i al final la dada mata aquests relats. Tenim que les xifres de la pobresa infantil són la vergonya d'Europa. Catalunya es situa a la cua, i ens supera Bulgària, ens supera Romania. Ara tenim una estratègia catalana amb 30 milions d'euros, «Barris per créixer», però és que Catalunya està en aquestes xifres insòlites, i màximes, de pobresa i supera en dotze punts la mitjana

europea. Per tant, encapçalem la trista llista amb les pitjors dades històriques que ha tingut mai Catalunya.

L'informe que ens ha il·lustrat va en aquesta línia d'altres entitats i del que diuen la resta de països d'Europa, malauradament, i és aquesta distribució desigual de la riquesa, la pèrdua del poder adquisitiu, que la pobresa persisteix. Però és un informe de diagnòstic molt ben fet, molt ben elaborat, i els felicitem. Però també voldríem aquell informe amb propostes de cada un d'aquests blocs; com de cada un d'aquests reptes poder aconseguir resultats, resultats positius i per a Catalunya.

En aquesta comissió, com l'hi he dit, i des de la nostra formació política, el Partit Popular, hem fet moltes mocions, hem fet propostes i iniciatives legislatives. Per tant, creiem que si s'haguessin executat moltes d'elles aquesta radiografia bé podria ser diferent. I és que l'àmbit social ha d'estar al centre de les polítiques públiques i encara no hi és, i aquesta és la gènesi de tot això. Sempre hem estat subordinats, supeditats a altres departaments i el Departament de Drets Socials, Benestar –podem dir-ne com vulguem– ha sigut el cul-de-sac de molts d'altres. Per tant, els serveis i els professionals que el conformen han d'estar a l'alçada en igualtat que la resta.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Berenguer. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de VOX. Diputada García.

María Elisa García Fuster

Gracias. Señor Ríos, señor Gil, bueno, por problemas de la organización del partido no he podido escuchar la ponencia. En cualquier caso, ya saben que esta grabada y la escucharé. He visto que depende un poco..., bueno, que el plan era explicar el informe social que han hecho, que nos interesa bastante para saber los datos. Ya sabe que nosotros la mayoría de los datos los cogemos de los datos oficiales que ustedes nos acaban dando.

Y sí que es cierto que hay un aumento de presupuesto –un veintiocho por ciento pone aquí– con respecto a los presupuestos de hace dos años. En cualquier caso, a nosotros nos vuelve a preocupar siempre lo mismo, y es que los recursos vayan

destinados a quien tienen que ir destinados y no se pierdan en fundaciones como Resilis, como FASI, en duplicidades, en fraccionamientos de contratos, etcétera, etcétera, todo este tipo de prácticas que estamos viendo y que vemos constantemente en la Generalitat de Catalunya y en el Departamento de Derechos Sociales y en el Departamento de Sanidad también, que son los reyes en este tipo de fraudes. Entonces, sí que nos preocupa esto y nos preocupa, como le he dicho al consejero de Derechos Sociales,

Fitxer 11

estas personas, que conocemos de primera mano, con nombres, apellidos, con DNI, que están sufriendo, que lo están pasando mal y que el Departamento de Derechos Sociales no les da respuesta por falta de agilidad. No por..., no porque no les corresponde, sino porque no tienen agilidad suficiente para responder a los problemas reales de los catalanes.

Gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada García. Ara és el torn de paraula del grup parlamentari de Comuns. Diputada Lozano, tres minuts.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta. Bon dia senyors Gil i Ríos, gràcies per la seva compareixença. L'informe social ens parla del creixement econòmic, la millora de l'ocupació, de capacitat, el sistema de protecció social per resistir les crisis, però és cert que l'informe tampoc amaga les desigualtats i les dades del mateix departament són contundents. A Catalunya, la pobresa i l'exclusió social afecten més de dos milions de persones, gairebé una de cada quatre, i aquesta pobresa té rostre d'infant, afecta el trenta-sis i mig per cent dels nens i nenes, més d'un de cada tres, i en les llars monoparentals arriba al quaranta-set per cent. Per tant, mentre l'economia creix, la pobresa infantil també creix, i no ho diem nosaltres, ho diu l'informe, i ho diu també l'informe d'Ivàlua sobre Renda Garantida amb perspectiva d'infància, i això desmenteix qualsevol triomfalisme sense cap dubte. Si el creixement no arriba als

infants, si no redueix la pobresa, si no garanteix una vida digna, no podem parlar de progrés social, tampoc de prosperitat compartida.

El segon gran fracàs és l'habitatge. Des de l'any 2000 els lloguers han augmentat un cent vint-i-nou per cent, tres de cada deu persones llogateres han de destinar almenys el quaranta per cent dels ingressos a l'habitatge i clar, quan pagar la casa s'emporta gairebé la meitat del sou, la resta de polítiques socials només van a tapar el forat que deixa al mercat de l'habitatge. Per tant, constatar que l'habitatge ha esdevingut un factor estructural de pobresa i a això cal sumar altres béns essencials que també s'han encarit, com l'alimentació, que ho fa en un trenta-dos per cent, i el transport en un setze per cent.

I davant d'aquesta realitat, què fa el sistema de protecció? Doncs la renda garantida només arriba al 15,9 per cent de les llars en risc de pobresa, o dit d'una altra manera, no arriba a vuitanta-quatre de cada cent llars en risc, i el seixanta-sis per cent de les persones que tindrien dret a l'ingrés mínim vital no hi accedeixen. Darrere d'aquest percentatge hi ha burocràcia, hi ha desinformació, hi ha persones que, tot i tenir un dret reconegut, queden fora del sistema tot sovint per ni tan sols sol·licitar-la.

I encara quedarà una última dada: les persones en situació de dependència esperen entre catorze i quinze mesos, més d'un any esperant una prestació d'un servei que necessiten avui. Mentrestant, més de 320.000 persones grans viuen soles. L'informe no descriu només tensions estructurals, descriu drets que no arriben, prestacions que no es cobren i necessitats que no poden esperar. El diagnòstic ja el coneixem, i ara, a més a més, tenim dades oficials que serveixen de base. El que volem saber és què faran, quins recursos hi dedicaran i en quin termini per reduir la pobresa infantil, ampliar la cobertura de la renda garantida i acabar..., ingrés mínim vital a partir del traspàs, no abans, naturalment, i acabar amb les esperes intolerables de la dependència, entre d'altres reptes. Perquè les transferències públiques, bàsicament les pensions, redueixen enormement la pobresa entre les persones majors de 65 anys, però aquestes mateixes transferències, en canvi, no estan associades amb polítiques específiques destinades a la infància.

I acabo, presidenta. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* És cert que el departament té el major pressupost de la seva història,

la tossuderia i l'exigència del grup de Comuns, que són part de l'acord pressupostari, quelcom té a veure també al respecte, però la bretxa pressupostària respecte a Salut i Educació segueix sent prou il·lustrativa respecte al grau de prioritat que tenen les polítiques socials. El president ja va dir a la presentació de l'informe que la nostra manera –referint-se a la seva– de governar és tenir els ulls oberts i mirar la realitat tal com és per intentar transformar-la. Falta una última passa que és mirar la realitat cara a cara i plantar-li cara. Perquè publicar les desigualtats no és combatre-les, mesurar-les no és reduir-les, i reconèixer-les no exigeix el Govern de transformar-les.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Lozano. És el torn de paraula del Grup Parlamentari de la CUP. Diputada Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, moltes gràcies. En primer lloc, agrair la presentació del secretari general, senyor Gil, i també l'elaboració d'aquest informe. Nosaltres volem dir-ho públicament, creiem que és un bon informe i precisament per això és un informe incòmode, no? És el primer informe social que tenim, ja ho he explicat també que és un informe amb continuïtat, amb voluntat de continuïtat. És un informe molt ampli que creu economia, condicions de vida, sistemes de protecció i en alguns moments fa afirmacions que són prou contundents.

Nosaltres no venim a discutir les dades, al contrari, jo crec que la primera part de la intervenció que hem fet amb el conseller, molta..., una part important es basa precisament en analitzar aquestes dades amb cura, i per tant, m'agradaria més parlar de l'informe en si que no de la resposta del departament, que jo crec que ho hem fet a la primera part, més que aquesta resposta que tenim aquí a la diapositiva, no? Ens interessa menys que ens tornin a explicar la fotografia perquè és un informe que va sortir al febrer i des de llavors ja el vam poder consultar en línia, sinó també analitzar què és el que ens vol dir aquesta fotografia que avui ens presentaven.

Una de les afirmacions més rotundes i que està molt bé que vingui del propi departament és que el creixement del país no és automàticament benestar, que els beneficis del creixement es distribueixen de manera desigual, conviuen la pèrdua de poder adquisitiu i la fragilitat econòmica de les famílies, ho reconeix l'informe i que, a més a més, aquestes dificultats no es limiten als col·lectius tradicionalment afectats, sinó que arriben a persones que estan insertades laboralment i fins i tot una part de les classes mitjanes, i això ens obliga també, creiem, a canviar la manera com mesurar, com mesurem si el país va bé o va malament. Continuem pensant que el PIB, que l'ocupació, que la reducció de l'atur funcionen com a indicadors suficients de progrés social, o hauríem de canviar aquests indicadors per realment conèixer quina és la realitat del nostre país.

També hi ha una part que jo crec que, tot i que..., una part de l'informe, que reconeixem que l'informe identifica relacions estructurals no com aquestes rendes per sota dels preus, l'habitatge, el subministrament amb aquests preus tan elevats, la concentració de renda i riquesa que impliquen una inseguretat econòmica que arriba fins i tot, com deia, a classes mitjanes. Però després, no trobem una cadena casual. Qui s'apropia d'aquest creixement? Perquè creiem que si volem explicar la desigualtat no es pot estudiar només qui la pateix, sinó també s'ha d'estudiar qui se'n beneficia, d'aquesta distribució, que és la que produeix la desigualtat, i d'això l'informe no en parla res i s'obvia i sembla com si fossin, doncs bé, aquest és el destí al qual ens veiem abocats, però realment no parlem de les causes que hi ha al darrere, però nosaltres creiem que això és important. Si estem parlant de pressions sobre un model que funciona, o si més aviat estem parlant de desigualtats que el mateix funcionament del model està produint i per tant són coses diferents i crec que està bé que això ho concreti. En tot cas, creiem que és un informe molt favorable, esperem també tenir la següent fotografia de l'any vinent per veure de quina manera s'ha transformat alguna cosa, o si només administrem millor les conseqüències.

I només una petita cosa, al darrere –és la primera vegada que el tinc en paper, només l'havia mirat digitalment– Veig aquí al darrere que posa que la imatge de la coberta s'ha generat amb intel·ligència artificial i crec que les administracions públiques tenim una obligació també de no obtenir imatges de l'Administració de la intel·ligència artificial, sinó, tenim dissenyadors gràfics i és important que

l'Administració donem exemple amb això i allò que produïm vingui també de creadors propis.

La presidenta

Gràcies, diputada.

Grup Mixt, no hi ha assistència, per tant, en el darrer torn, des del Grup Parlamentari Socialista i Units per Avançar, diputades Ríos.

Mónica Ríos García

Moltes gràcies, presidenta. Bé, gràcies al senyor Gil, al senyor Ríos, per acompanyar-nos.

Permetin-me començar felicitant al senyor Xema Gil per la seva nova responsabilitat com a Secretari General del Departament de Drets Socials i Inclusió. Crec que és una bona notícia que assumeixi aquesta responsabilitat una persona que ja coneix el departament des de dins, per tant, coneix tant la complexitat del sistema com la realitat dels professionals i de les persones que en són usuàries.

I avui, precisament, parlem d'una eina que considero fonamental tenir dades, tenir diagnòstic i tenir capacitat d'anticipació. Aquest és el primer informe social elaborat pel Govern de Catalunya, i això té una importància que va més enllà de les xifres que avui ens ha explicat. Perquè una política social seriosa no es pot construir a partir d'intuïcions, s'ha de construir sabent què està passant, sabent on tenim més pobresa, més desigualtats i més vulnerabilitat, sabent com evolucionen les necessitats de les persones en situació de vulnerabilitat. Però sobretot les dades han de servir per actuar. I aquí és on aquest informe connecta directament amb l'acció del Govern del president Salvador Illa, convertint aquest diagnòstic en decisions, en pressupost i en polítiques públiques. I això significa abordar qüestions tan importants com la transformació del sistema de protecció de la infància, reforçar els serveis socials, incrementar els recursos i les places públiques per a les persones grans, apostar per més habitatge.

I aquí faig un incís, el Govern socialista ja té en marxa l'aposta més ambiciosa en construcció d'habitatge assequible, també garantir que les persones amb necessitats tinguin una resposta adequada de les administracions. Com deia vostè,

secretari, hem d'aconseguir una bona redistribució de la riquesa i que aquesta no es concentri en poques mans. A més, el Govern no vol només gestionar el dia a dia, vol governar per transformar. Aquest informe ens permet precisament això, tenir una fotografia de la realitat social de Catalunya i a partir d'aquí poder mesurar si les polítiques són eficients, perquè valorar una política social no es valora només pels recursos que s'hi destinen, l'hem de valorar per la seva capacitat de reduir desigualtats, d'evitar que les persones caiguin en situacions de vulnerabilitat i d'oferir oportunitats a qui més ho necessita.

Aquest informe per a nosaltres és un compromís amb el rigor, un compromís amb l'avaluació de les polítiques públiques. Per tant, vull felicitar al departament per aquesta iniciativa i agrair la feina dels professionals que han fet possible aquest informe i a més, els grups han coincidit que és un informe rigorós i molt ben confeccionat. Tenim les dades, tenim molts reptes importants sobre la taula, compartim entre tots i totes en accions que aconseguixin avançar cap a una Catalunya més justa i igualitària.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Ríos.

De nou és el torn de paraula del Secretari General. Disposa de deu minuts. Gràcies.

José Manuel Gil Meneses (secretari general de Drets Socials i Inclusió)

Bé, intentaré donar respostes en molts casos que..., a plantejaments que han fet els diversos representants de forma de forma coincident. Primer de tot, moltíssimes gràcies per la bona recepció de l'informe i per reconèixer que és un informe..., és un bon diagnòstic, fet amb rigor, fet amb un intent de ser rigorosos amb les dades. De fet, al llarg de tot l'informe, quan les dades podrien no ser suficients, veureu que esmentem que aquestes dades potser s'haurien d'aprofundir o no podrien donar tota la garantia per poder inferir segons quins aspectes, no? Vull dir que realment ha estat plantejat, com us deia al principi, amb una dissociació de l'informe de les propostes, perquè com a eina de diagnòstic i l'informe pugui servir per a tothom i

sigui el punt de partida per poder utilitzar i per poder debatre i plantejar solucions diferents.

És evident que llavors, d'aquesta manera aquest informe genera límits al sistema, sí?, no ho amaga, perquè no ens serviria de res plantejar un informe que posés una capa de sucre sobre la realitat quan això no ens ajuda a poder afrontar les dificultats. Però reconèixer que el sistema està així no és incompatible amb poder plantejar que en el moment actual, després de dos anys de govern, no sé si tot va bé, però *desde luego* va molt millor que la dècada perduda que vam tenir, quan les despeses van reduir-se d'una manera salvatge i no van poder-se recuperar fins a l'any 2023. Per tant, sí, va bé, o en tot cas va millor del que havia anat abans, no?

El representant de Junts ens feia dues preguntes molt, molt concretes. Una sobre l'índex de vida català. Ho he de reconèixer, que en aquest moment no tinc resposta per a aquesta pregunta, no sé com està, em comprometo a mirar-lo i a avançar. El que sí que és cert és que a vegades, per poder tenir indicadors de treball han de poder ser comparables i compartibles amb els altres. Per tant, mirarem a veure.

L'altra, la importància del *non-take-up* i d'un seixanta-sis per cent, aquest sí que és un plantejament que ens preocupa profundament. Està en l'arrel de per què hem demanat la gestió de l'ingrés mínim vital. Aquesta gestió comença el proper 1 d'octubre i s'ha dissenyat un mecanisme de gestió consolidada, tant de l'ingrés mínim vital com la renda garantida de ciutadania, amb una reducció de les dificultats per accedir que esperem, o aquest és el plantejament, pugui reduir

Fitxer 12

dràsticament aquestes qüestions. Sí, és cert, segurament mai no és suficient, però també haureu d'entendre que fer en dos anys el que fa quinze que no s'ha fet resulta una mica complicat. En algunes de les qüestions i de les dades que plantegeu, jo us animo a mirar bé, perquè sovint les dades no estan disponibles en moment continuat i reflecteixen dades del 2024 o del 2025, i amb això heu de mirar sobretot les dades de la pobresa infantil, que comporten una dificultat per poder-les configurar. Per tant, jo crec que això ho hem de poder fer.

Totalment d'acord que això ens ha de poder servir per pensar com hem de gestionar l'ascensor social. És evident que –ho deia en la meva presentació– si aquestes

dificultats i aquestes desigualtats no les afrontem, són el fruit del perquè després hi ha desafecció i caldo de cultiu per altres coses. Total i absolutament d'acord. I l'objectiu d'aquest informe, d'alguna manera, és posar de manifest on rauen els principals problemes perquè junts puguem trobar millors maneres de com resoldre-ho.

El tema de les dinàmiques de desigualtat que plantejava la representant de Comuns. És cert, però és que no ens passa només aquí. Si es fa una mirada en tot el nostre entorn, és algo que és global. Aquesta dualització de l'economia i aquest desnat de la riquesa cap a uns reductes més petits i grans dificultats en tots els altres, malauradament, és algo que tenim arreu. Tot i així, evidenciar-lo i posar l'habitatge i el cost de la vida com un dels principals aspectes generador de desigualtats ens ha d'ajudar a dirigir i a ordenar les polítiques públiques envers una millor solució. En aquest cas, com deia abans, el tema de la gestió continuada de l'IMV i de la renda garantida, entenem que això ens ajudarà.

El tema d'espera de dependència que ha preguntat, ja hem explicat els aspectes de les decisions que s'han pres en l'entorn del pla Cura, i properament podrem donar dades al respecte, de com està funcionant, però us he de dir que realment els resultats o els indicadors estan resultant molt interessants. I, d'alguna forma, el tema de l'habitatge, el govern del molt honorable president Salvador Illa l'ha agafat com un aspecte prioritari, i tots sabeu que el pla 50.000 és un plantejament que avança de forma inexorable.

Sí. La representant de la CUP, a banda d'incorporar altres coses i glossar lo incòmode de l'informe i aquestes qüestions, que, d'alguna forma, era volgut, perquè ha de representar la realitat, plantejava un matís que és molt important i que nosaltres també compartim. La preocupació per les classes mitjanes, que d'alguna forma, més enllà que el dotze per cent dels treballadors estiguin en llindars de pobresa i que això no sigui garantia avui en dia per poder tenir una seguretat i una traçabilitat en la història personal, el mer fet de tenir feina, com passava en el passat, les classes mitjanes sovint tampoc aprofiten moltes de les qüestions o dels tipus de prestacions que podrien arribar a gaudir. I no les aprofiten per desconeixement, per pensar que això no és per ells o que no és algo que puguin desenvolupar. Aquí

segurament junts hem de trobar estratègies per millorar aquest plantejament i fer que aquestes classes mitjanes, moltes d'elles amb criatures, tinguin un accés millor a aquestes, puguin vèncer aquestes barreres i puguin reduir les seves taxes de *non-take-up*.

Només una anècdota: l'informe l'ha fet una dissenyadora gràfica. El maquetat l'ha fet una dissenyadora gràfica, que ja ha plantejat que la imatge fos generada per intel·ligència artificial en lloc d'un banc d'imatges. I ja sabeu que és norma d'etiqueta, en aquest moment, quan s'utilitzen imatges desenvolupades amb intel·ligència artificial, poder fer notori que això ha estat d'aquesta manera.

I res més. Gràcies a tothom per les seves aportacions.

La presidenta

Moltes gràcies, secretari general, senyor Gil, senyor Ríos, per la presentació d'aquest informe. I deixariem aquí la compareixença.

I passem, doncs, als darrers punts, que són les aprovacions de les sol·licituds. D'acord?

(Pausa llarga.)

Sí, tornariem a l'últim punt d'aprovació.

Sol·licitud de compareixença del director general de la Gent Gran perquè informi sobre els objectius i el pla de treball de la nova direcció general (retirada)

356-01753/15

Sí, diputada Berenguer?

Montserrat Berenguer Messeguer

Demano la paraula, senyora presidenta...

(Remor de veus.)

La presidenta

Silenci.

Montserrat Berenguer Messeguer

...per poder retirar el punt número 5, de sol·licitud de compareixença del director general de la Gent Gran, atès que ha de comparèixer el proper 28 de setembre, també hi ha una comissió de seguiment de gent gran, s'havia registrat i demanat amb anterioritat a aquesta comissió, però per evitar duplicitats. El número 5.

La presidenta

Perfecte. El punt número 5? D'acord.

Per part del Grup Parlamentari d'Units per Avançar i Socialistes...

Mónica Ríos García

Sí. Jo he demanat votació separada en bloc. Ho dic perquè ho sàpiguen. 3, 4 i 6; per un altre costat, 7, 14 i 15, i després tota la resta, que és 8, 9, 10, 11, 12 i 13. Més que res volia justificar el sentit de vot, perquè amb aquelles sol·licituds que es refereixen a una situació de –podríem dir– conflicte sindical o de reivindicacions, molt legítimes, per part de treballadors de l'Ajuntament de Barcelona, entenem que és una qüestió que és de l'àmbit municipal, però, tot i així, sí que a les que tenen una representació sindical ens abstindrem, però aquelles que veiem que posa un treballador D, que no sabem ni tan sols quina persona vindrà, vull dir, no entenem molt bé aquestes sol·licituds, que parlen d'un treballador de la UAC, un treballador de diferents departaments de dintre de l'Ajuntament de Barcelona. No entenem molt bé aquestes sol·licituds, per tant, hi votarem en contra. I ens abstindrem d'aquelles que sí que sí que representen a un nombre de treballadors, perquè no ens neguem, evidentment, a escoltar-los.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. També hi ha la sol·licitud de..., diputada Pajares.

M. Belén Pajares Ribas

Sí. Moltíssimes gràcies, senyora presidenta. També ens agradaria explicar el nostre sentit de vot de totes aquestes propostes que presenten els grups de Junts, de la CUP i de Comuns, si no recordo malament, respecte a diferents serveis de

l'Ajuntament de Barcelona. Jo em permeto recordar-los dues coses. Una, el principi de l'autonomia local. Moltes vegades vostès, a més a més, es queixen de la intromissió d'altres administracions a l'administració autonòmica catalana. I resulta que ara es plantegen tot un seguit de compareixences d'un ajuntament com és el de Barcelona. Primer això.

Segon, tots vostès –menys la CUP; s'ha de dir– tenen representació a l'Ajuntament de Barcelona. Al nostre grup municipal, el senyor Daniel Sirera, va votar en el ple del mes de gener justament en contra dels acords del conveni col·lectiu, dels acords de millora dels treballadors, per les queixes reiterades de tots els serveis i de totes les persones que hi treballen. I allà ja es va expressar el nostre vot.

Tot i –diguem– que, sent generosos, per la nostra part, donarem suport a les compareixences que tenen a veure amb sindicats i votarem en contra de les propostes de persones, perquè tot això és molt subjectiu. Aquí, *cada qual* –permeti'm l'expressió col·loquial– *de su padre y de su madre*, i *cada qual* tindrà una percepció i una opinió respecte al tracte de l'ajuntament i els convenis. Tot i que el nostre grup municipal ja ha expressat perfectament a l'Ajuntament de Barcelona durant el mes de gener la nostra opinió.

Gràcies.

La presidenta

D'acord.

Sol·licituds de compareixença

356-01744/15, 356-01745/15 i 356-01762/15

Doncs, si ningú diu res més, faríem la votació amb aquests tres blocs i, per tant, passem a votar els punts de sol·licitud de compareixença, el 3, el 4 i 6.

Vots a favor? 4 de Junts, 2 del PP, 3 d'Esquerra i 5 Units...

Unanimitat. D'acord.

Sol·licituds de compareixença

356-01769/15, 356-01776/15 i 356-01777/15

Passem...(Pausa.) Disculpeu. Anem a passar a votar als punts 7, 14 i 15.

Vots a favor? 4 de Junts, 2 del PP, 3 d'Esquerra, 1 de Comuns, 1 de la CUP. Vots en contra? Abstencions?

5 abstencions i 11 vots a favor. Per tant, tiren endavant.

Sol·licituds de compareixença

356-01770/15, 356-01771/15, 356-01772/15, 356-01773/15, 356-01774/15 i
356-01775/15

Darrer grup de votació. Són el punt 8, 9, 10, 11, 12 i 13.

Vots a favor? (Pausa.)

Sí, anem a votar les sol·licituds de compareixença 8, 9, 10, 11, 12 i 13. Sí?

Vots a favor?

Sí? 4, 2 d'Esquerra, 1 de Comuns i 1... –3, disculpeu.

Vots en contra?

Cinc més 2, 7 –7.

Cap abstenció.

Serien 9 i 7. Tiren endavant.

D'acord, gràcies.

(Pausa llarga.)

Núria Lozano Montoya

Teniu raó que el redactat era millorable, però es tracta de col·lectius que tenen representació sindical...

La presidenta

Si us sembla, finalitzem la comissió.

La sessió s'aixeca a...